

Nytt arkeologiskt fynd ger Bibeln rätt – igen!

Genesis

Nr 1 - 2010

Vetenskap Ursprung Skapelsetro

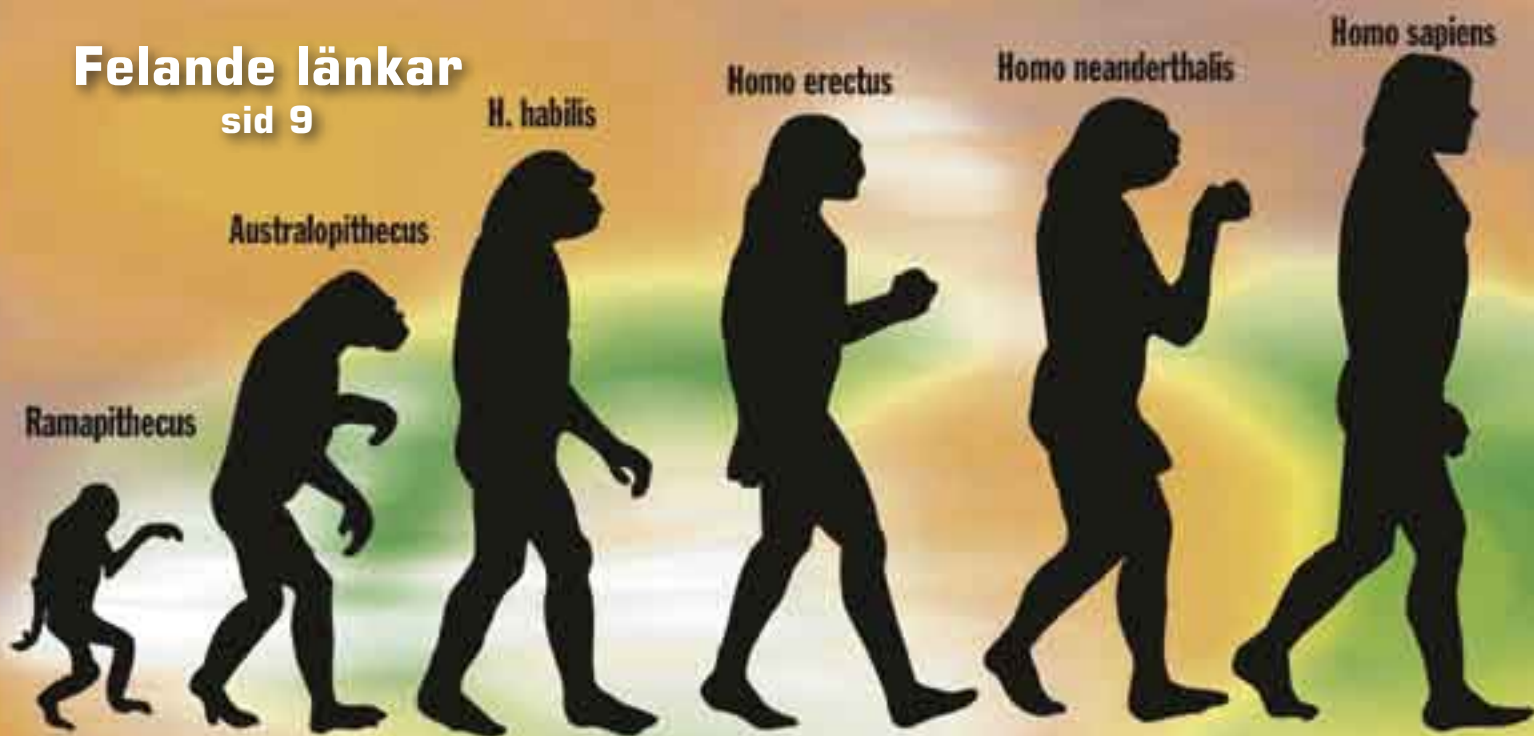

Floddeltan och jordens ålder
sid 12

Global uppvärmning och Bibeln
sid 6

Felande länkar
sid 9

Köp DARWIN-filmen! – *The Voyage That Shook The Earth*

Genesis

Vetenskap
Ursprung
Skapelsetro

● REDAKTÖR OCH LAYOUT

Erik Österlund, Bäckaskog 663,
69492 HALLSBERG
Tel 0582/16575, 15070
E-mail: erik.osterlund@elgon.se

● ANSVARIG UTGIVARE

Anders Gärdeborn. Tel 021/221 81

Respektive artikelförfattarens
åsikter behöver ej nödvändigtvis
överensstämma med redaktionens.

● PRENUMERATION

Genesis utkommer med 4 nr/år. Man
prenumererar genom att sätta in
155 kr på föreningens plusgiro eller
bankkonto (115 kr för studerande och
pensionären):

Sverige: Pg 29 55 88-8
Danmark: Internetbank - IBAN: SE189
500009960260295588.
BIC: NDEASESS
Finland: Pg 800011-70845334
Norge: Pg 787708.18744

Lösnummerpris 40 kr

● MANUS OCH TIPS

till tidningen skickas till:
GENESIS, c/o Erik Österlund,
Bäckaskog 663, 694 92 HALLSBERG

● FÖRENINGEN GENESIS

Vetenskap Ursprung Skapelsetro

Föreningen GENESIS är en allkristen
sammanslutning som främjar
spridandet av böcker, broschyrer
och annan information som stöder
skapelsetron. Vi granskar och
presenterar material som belyser
utvecklingsläranas karaktär och
konsekvenser. Föreningen vill verka för
en kristen grundsyn på vetenskaperna
och för att den bibliska synen får
komma till tals i skola och samhälle.

Internetadress: www.genesis.nu

STYRELSE

Vesa Annala, ordf
Mats Molén
Erik Eriksson
Ludvig Hoffman
Anette Magnusson
Joakim Linder
Annika Lenntoft Björk (suppl)
Anders Gärdeborn (suppl)
Marcus Rosander (suppl)
Tomas Widholm (suppl)

MEDLEMSKAP

Stöd detta viktiga arbete genom
medlemskap! Sätt in 130 kr på Pg
295588-8. Begär föreningens stadgar.

FÖRENINGENSADRESS

Föreningen Genesis
c/o Anders Gärdeborn, Krakas väg 56,
72355 Västerås. Tel 021/221 81

Tryck: VTT grafiska, Vimmerby

ISSN 0284-5237

**Jag insåg att evolu-
tionsbevis aldrig ut-
tryckligen lagts fram
Richard Dawkins
i sin senaste bok**

Stalinistisk dogmatism

Samhällsdebatten kännetecknas
idag alltmer av en slags stalinis-
tisk dogmatism. På olika områden
basunerar ut hur man ska förstå sa-
ker och ting. Gör man inte det kan
man bli stigmatiserad, förlöjligad
och ansedd för att inte vara riktigt
klok. Istället för att bli sakligt ana-
lyserad.

På ett antal områden ger sig
detta till känna, mer eller mindre.
Evolution kontra skapelse är väl-
känt. Den kristna trons ställning i
samhället, immigranternas påverkan
på kulturyttringar. Koldioxidens på-
verkan på klimatet. I samband med
det – hur mycket påverkar männis-
kan klimatet. GI-kosten. Hur är det
med kolhydraternas påverkan på
fettbildning och vikt-
minskning. Det finns
fler områden.

Alltmer lutar det åt
att man inte är accep-
terad och hamnar vid
sidan i samhället om
man inte omfattar den
tro på saker och ting som påbjuds
från ledande auktoriteter. Detta är
odemokratiskt och ogudaktigt.

Gud skapade oss med frihet att
välja själva. Gud tvingar sig inte på
någon och han tvingar ingen att
omfatta en viss åsikt. Men han vill
att vi ska se sanningen och tro på
den – för att vår glädje skall bli full-
komlig. Framför allt vill han att vi
ska inse att han är Skaparen och
Frälsaren och vill ha en evig kär-
leksfull gemenskap med oss alla.

Det är en mänsklig rättighet att
ha vanföreställningar. Och det är
ett mänskligt kännetecken att för-
söka tvinga andra att tro som man
själv gör.

Respektera dina medmänniskor
som människor vad de
än tror. Inse att de har
mycket att ge dig i so-
cial samvaro. Var inte
blyg att tala om vad du
står för när lämpligt till-
fälle ges. Argumente-
ra sakligt utan krän-
kande slängar. Gör
inte som en del av
dina "motståndare".

Var uppmärksam på i debatten
hur man placerar in sina motstån-
dare i fack. Bara för att
man har en åsikt på
ett område slängs det
en massa andra åsikter
på en som motstånda-
re menar att man har.
Man får inte själv ut-
trycka och argumente-
ra. Det är ohederligt. Gör inte så.

Vet du om någon som inte har
en vanföreställning på något områ-
de? Skulle inte tro det. Ha överse-
ende med varandra. Det är så Gud
handlar med oss. Han ser till vår
hjärteinställning i förhållande till
honom.

Lyft fram och uppskatta det po-
sitiva hos dina medmänniskor så
kan du stå ut med det som du upp-
fattar negativt.

REDAKTÖR
Erik Österlund

**Respektera dina
medmänniskor.
Inse att de har
mycket att ge.
Ha överseende.**

ARKEOLOGI: Nytt arkeologiskt fynd ger Bibeln rätt – igen!	4
MILJÖVÅRD: Den globala uppvärmningen och Bibeln.....	6
EVOLUTIONSKRITIK: Felände länkar	9
OCEONOGRAFI: Floddeltan och jordens ålder	12
FOSSIL: "Ida" släkt med lemurer.....	14
FOSSIL: Konvergens eller intelligens?.....	15
EVOLUTIONSKRITIK: Kursbok i evolutionsbiologi	16
RECENSION: Richard Dawkins senaste bok: The Greatest Show... ..	18
BIOGRAFI: A W Tozer – Skaparens verk.....	25
FOSSIL: "Ardi" – din förfader?.....	26
EVANGELISATION: Skapelsehäften för massspridning.....	27
NYHETER: Kortnytt från vetenskapliga tidskrifter.....	28

En viktig uppgift – stöd arbetet!

Tillsammans sprider vi kunskapen om vår Frälsare och den fantastiska värld Han skapat! Det är en stor uppgift och ett stort förtroende vi fått! Du engagerar dig på det sätt som du kan. Vi i Föreningen Genesis arbetar med tidningen Genesis, med konferenser och föreläsningar. Vi kan också skriva debattartiklar i dagstidningar, på nätet och debattera i andra sammanhang.

Engagera din församling! Att betona Skaparen handlar om Bibelns trovärdighet och Guds karaktär. Det första kännetecknet på Gud är, att Han är den som skapat världen! Han skapade oss till sin avbild för att ha en nära relation med oss, var och en. I vårt oförstånd missade vi det. Men i Kristus finns återupprättelsen!

Stöd gärna Genesis arbete på pg 295588-8.

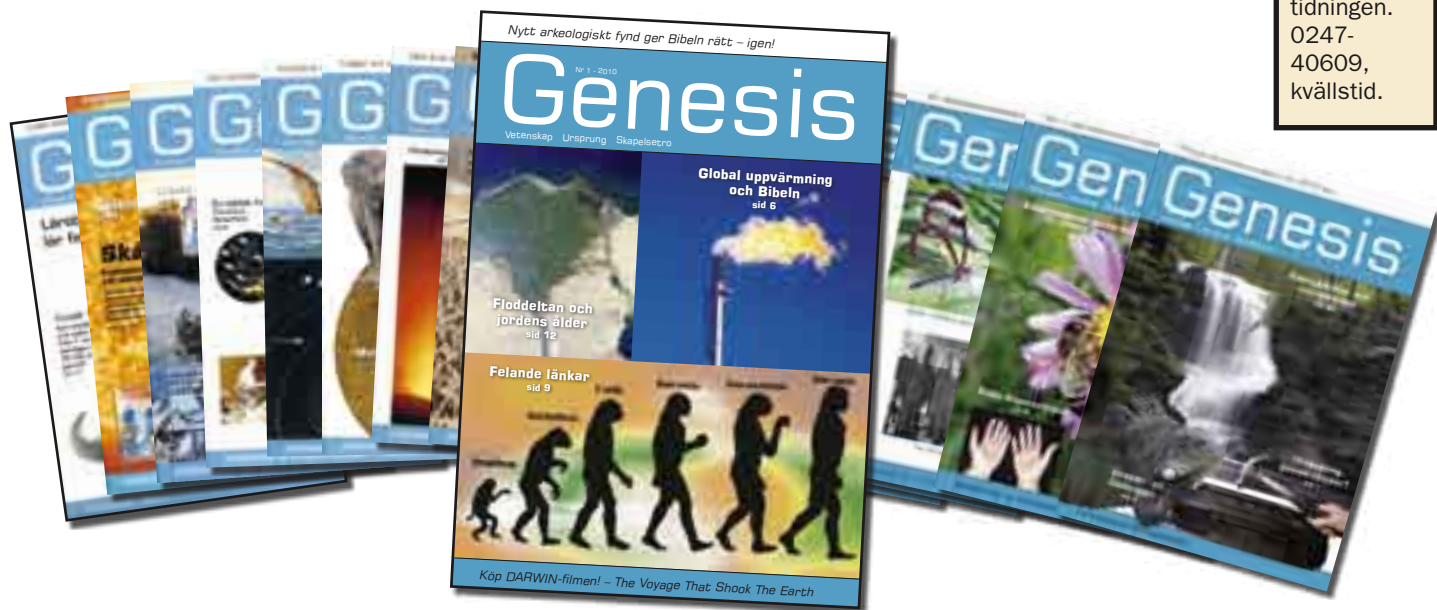
Du behövs också här! Ange "gåva till arbetet".

Har du prenumererat för 2010?

Riskera inte att missa något nummer!

Ta ett inbetalningskort, t ex det som medföljer denna tidning, eller betala via internet. 155 kr till plusgiro 295588-8. Mottagare Genesis. Glöm inte att ange adressen. Har du frågor – ta kontakt med Pär Andersson. 0247-40609 kvällstid eller e-mail: prenumeration@genesis.nu

Har du **glömt** skriva namn o adress på inbetalningskortet? Hör av dig om du inte får tidningen. 0247-40609, kvällstid.

Introduktion i skapelsetron!

Ge bort-nummer! Till samtalsgrupper!

Specialnummer av Genesis!

Specialnumret passar i studiegrupper, i samtal, i ungdomsgrupper, i skolsammanhang, i våra kyrkor och då vi vill nå andra med bra information. Många har visat stort intresse för detta nummer, som ursprungligen var nr 1-06 och som nu är något uppdaterat till ett Specialnummer i nya upplagan. Info: Bertil Hoffman 0220-40508, bertil.hoffman@crossnet.se

1 ex – 30 kr

2 ex – 53 kr

3 ex – 70 kr

4 ex – 80 kr

5 ex – 90 kr

9 ex – 120 kr

18 ex – 180 kr

27 ex 270 kr

Mer än 30 ex –

9 kr/st

Extrapris inkl porto

Sätt in aktuell summa på pg 295588-8. Mottagare Genesis. Ange vad det är som du beställer. Glöm inte namn och adress!

Tryckt i 12 000 exemplar – En succe!

Uppdaterat och ännu mer anpassat före dem som inte är kristna!

Nytt arkeologiskt fynd ger Bibeln rätt – igen

SETH ERLANDSSON

Många bibelforskares misstro mot Bibeln har sin grund i att de som historiker inte anser sig kunna acceptera Bibelns uppgifter om Gud och hans ingripande i historien.

Denna inacceptans av Bibeln har lett till att en rad historiska uppgifter i Bibeln ofta ifrågasatts utan stöd i andra historiska källor eller arkeologiska fynd. När verkliga arkeologiska fynd gjorts har det gång på gång visat sig att påstådda fel i Bibelns historiska uppgifter i själva verket är helt korrekta historiska data.

Ganska nyligen har två bibelforskare (Davies 1992 och Thompson 1999) på nytt hävdade att Bibelns uppgifter att David och Salomo regerade som kungar över ett betydande kungarike är falska. Enligt dessa "bibelforskare" fanns inget Israel att regera över när David och Salomo enligt Bibeln ska ha regerat (ca 1010-930 f. Kr.). Bibeltexterna betraktar de som otillförlitliga konstruktio-

ner från en senare tid. David och Salomo skulle bara ha varit stamhövdingar¹ och David en rent mytisk figur.²

Mot denna bakgrund är de pågående utgrävningarna i Khirbet Qeiyafa av stort intresse. Utgrävningsledare är professor Yosef Garfinkel från Hebrew University i Jerusalem och Saar Ganor från Israel Antiquities Authority. I sommar, mellan den 20 juni och 30 juli, fortsätter utgrävningarna och det finns möjlighet att anmäla sitt deltagande i dessa utgrävningar (email: garfinkel@mssc.huji.ac.il).

Khirbet Qeiyafa

För att kunna placera Khirbet Qeiyafa på Israels karta bör man veta lite om landets topografi. Från Medelhavet rakt väs-

ter om Jerusalem och österut fram till Döda havet kännetecknas Kanaans land av tre landskapstyper: längst i väster ett platt och låglänt kustland (Filisteen), därefter ett område som präglas av *böljande höjder*, på hebreiska *Shefelá* ("Låglandet") och slutligen längst i öster *det bergiga högländet* ("Bergsbygden"). Från Filisteens kustland löper en dalgång rakt genom Juda stams område i riktning mot Jerusalem och med en förgrening mot Hebron. Denna dalgång, "Terebintdalen" eller Eladalen, utgjorde huvudvägen österut från kustlandet genom Shefelá upp mot Bergsbygden. Det var i denna dalgång som David besegrade Goliat (se 1 Sam. 17:2,19).

Khirbet Qeiyafa omfattar 2,3 hektar, är omgiven av en starkt befäst mur och ligger strategiskt på en höjd i västra delen av Shefelá på Terebintdalens södra sida. 2 kilometer väster om Khirbet Qeiyafa ligger Tell Zakariyeh, vanligtvis identifierad som den bibliska staden Azeka, och 2½ kilometer åt sydost ligger Khirbet Shuwayka, vanligtvis identifierad med den bibliska staden Soko. Khirbet Qeiyafa tilldrog sig intresse år 2005 när Saar Ganor fann mäktiga järnåldersstrukturer under senare lager. Garfinkel och Ganor undersökte platsen 2007 och 2008 ledde de

Karta över Khirbet Qeiyafa och centrala Israel. (Karta: Khirbet Qeiyafa expedition, Hebrew University of Jerusalem.)

en sex veckors utgrävning på uppdrag av arkeologiska institutionen vid Hebrew University i Jerusalem. Under dessa två säsonger blottades närmare 600 kvadratmeter av en järnåldersstad (Iron Age IIA) på ruinstadens västra del. Man fann bl.a. en stadspört med fyra rum och en bred och kraftig stadsmur, en s.k. kasemattmur. Ett unikt fynd var en lerskärva med en femradig inskription (angående denna text, se nedan).

I november 2008 genomförde utgrävningsexpeditionen ytterligare fältarbete i Khirbet Qeiyafa. Då påträffades en andra stadspört i stadens östra del. Portens framsida bestod av två monumentala stenblock, ett på vardera sidan. Varje sten vägde ca 10 ton. Detta är den massivaste port som någonsin påträffats i en biblisk stad till dags dato. Denna mäktiga östra port i riktning mot Jerusalem var stadens huvudingång.

Khirbet Qeiyafa är den enda platsen i Juda och Israel med två stadsportar. Två portar heter på hebreiska *shaarajim* och det fanns en stad i just Shefelá vid Terebintdalen som hette Shaarajim (Tvåportsstaden). Den var nämligen unik. T.o.m. städer som är tre eller fyra gånger så stora, t.ex. Lashish och Megiddo, har bara en stadspört. Det har länge spekulerats över vilken stad inom Juda stam som bör identifieras med Khirbet Qeiyafa. Först nu kan alltså denna plats identifieras som staden Shaarajim.

Staden Shaarajim nämns på tre ställen i Gamla testamentet. I Josua 15:33ff räknas städer upp som låg inom Juda stams område och i Shefalá (Låglandet). I vers 35f nämns bl.a. de städer jag redan nämnt, nämligen Soko och Azeka, och tillsammans med dessa Tvåportstaden = Shaarajim. I 1 Krön. 4:28ff räknas städer upp där Simeons ättlingar bodde, bl.a.

”Shaarajim”.

”Dessa var deras städer, tills David blev kung” (vers 31). När David hade dödat Goliat i Terebintdalen mellan Soko och Azeka, flydde filisteerna och det låg slagna filisteer ”på vägen till Shaarajim och ända till Gat och Ekron” (1 Sam. 17:52).³

Skriften på lerskärvan

Med hjälp av C 14-metoden har denna inskrift daterats till ca år 1000 f. Kr. Den 7 januari i år gick professor Gershon Galil från universitetet i Haifa ut med en pressrelease.

Han menade sig kunna fastställa att denna text var skriven på gammalhebreiska och därmed den äldsta hebreiska text som hittills påträffats. Så här lyder Galils översättning, fritt av mig från engelska till svenska:

Du ska inte handla så, utan tillbe Herren.

Döm slaven och änkan rättvist,

döm den föräldralöse och främlingen rättvist.

Ta dig an barnen, ta dig an den fattige och änkan.

Återupprätta den fattige från kungens händer,

skydda den fattige och slaven,

ge stöd åt främlingen.

Galil drar slutsatsen att denna text visar att kungariket Israel verkligen existerade omkring 1000 f. Kr. Det finns också många likheter med texter i Gamla testamentet när det gäller att döma rättvist och ta sig an de fattiga och svaga: slaven, änkan, den föräldralöse och främlingen. Texten vittnar också om att skrivkonsten praktiserades också i denna region, inte bara av några få experter i Jerusalem.

Noter

- 1 Davies, P.R., *In Search of "Ancient Israel"*, Sheffield University Press, 1992.
- 2 Thompson, T.L., *The Mythic Past: Biblical Archaeology and the Myth of Israel*, Basic Books, London and New York, 1999.
- 3 För en detaljerad artikel om identifieringen av Khirbet Qeiyafa, se Yosef Garfinkel och Saar Ganor, "Khirbet Qeiyafa: Sha'arayim", *Journal of Hebrew Scriptures*, Vol. 8, art. 22, 2008.

Flygfoto av västra porten i Khirbet Qeiyafa. (Foto: Khirbet Qeiyafa expedition, Hebrew University of Jerusalem.)

Seth Erlandsson, docent i Gamla testamentets exegetik och en av Svenska Folkbibelns huvudöversättare.

Den globala uppvärmningen och Bibeln

JOAKIM LINDER

Blir klimatet varmare eller sker det bara naturliga variationer? Vad beror eventuella förändringar på? Har det med Bibeln att göra? Åsikterna är mycket delade i frågan om en global uppvärmning. Även så bland skapelsetroende – från en allmän skepsis till forskningen till en fast övertygelse om en klimatförändring. Fakta kan tolkas på olika sätt, men pekar just nu i en riktning.

Utifrån den bibliska historieskrivningen kan man också ana ett nytt scenario i världshistorien.

Jämför därför gärna olika utgångspunkter när du tolkar fakta. Utifrån den allmänna världsbilden (den evolutionistiska) kan du hamna i ett förvirrat läge där du inte riktigt vet hur du ska förhålla dig. Med en skapelsetro i grunden får du däremot många gånger en helt annan och klarare bild. Vi ska titta närmare på det.

I valet mellan "naturlig variation" och "verklig förändring" kan det för en skapelsetroende lätt väga över för det förstnämnda – men nu handlar det inte om genetik och mutationer utan om klimatet. Gud är inte ett sidospår i denna fråga. Jag ser Gud som huvudspåret och tror att skapelsetron har en intressant profetisk dimension i klimatfrågan. Människor som upptäcker

det kan också hitta vägen till Jesus. Jag tror därför det är viktigt att delta i klimatdebatten. Det som kan vara besvärligt är att *både* skapelsetro och klimatförändringar är mycket omtvistade frågor var för sig. När de kombineras blir det inte lättare – eller?

Bibels historieskrivning
Gud skapade jorden med ett överflödande liv och

Förbränningen av fossila bränslen ökar på koldioxidhalten i atmosfären. Men det finns också fler växthusgasen. (Foto: Rolfsbild.se)

optimalt utformad för att bebos (se Jes 45:18). Enligt Bibeln översvämmades hela jorden för några tusen år sedan på grund av människans ondska. Då begravdes en stor del av den biomassa som fanns, nästan all växtlighet och allt djurliv som fanns på torra land begravdes och mycket av det liv som fanns i havet begravdes också. De sannolikt tjocka lagren av produktiva jordar som fanns före floden begravdes också. Jordens genomsnittliga biomassa per ytenhet var därför betydligt större före floden än vad den är idag. Dessutom säger Ps 104:8 att berg höjde sig och dalar sänkte sig (efter floden). Eftersom det vatten som idag finns i världshaven översvämmade hela jorden var topografin före

floden sannolikt flack på land och grund i havet. Det medgav därför betydligt större produktion per ytenhet och torde ha krävt ett mycket gynnsammare klimat än vi nu har.

Meteorologen Michael J Oard har skrivit boken "An Ice Age Caused by the Genesis Flood" (Institute for Creation Research, 1990). Han presenterar en modell som innebär att istiden sattes igång av syndafloden och pågick un-

FAKTARUTA

De växthusgaser som naturligt finns i atmosfären ger jorden en medeltemperatur som ligger 33-35 grader högre än temperaturen legat utan sådana gaser. Dessa naturliga växthusgaser är

- vattenånga,
- koldioxid,
- metan,
- ozon och
- lustgas.

FAKTARUTA

Från mitten av 1800-talet till slutet av 1900-talet har

- Atmosfärens koldioxidhalt ökat med ca 31 %
- Jordytans medeltemperatur ökat med 0.4-0.8 grader
- Havsytan stigit med 10-20 cm

der totalt 700 år. På grund av Grönlands och Antarktis isar har klimatet sedan inte återhämtat sig. Enligt Oard kan Norra Ishavet ha varit isfritt fram till en bit in i istiden. Det ger ett annat perspektiv när forskare idag talar om ett isfritt Norra Ishavet i en (inte alltför avlägsen?) framtid. Om Bibeln är sann är det naturligt att man kan skapa en modell för istiden på biblisk grund. Detsamma måste gälla för den globala uppvärmningen.

Varför nämner Bibeln inte istiden eller en global uppvärmning? Bortsett från enstaka passager som kanske antyder en istid (Job 38:29-30) och svårtolkade apokalyptiska texter om klimatförändringar (Text Uppkap 8 och 16 och kanske 10 och Luk 21:25 "folken ska gripas av ångest och stå rådlösa vid havets och bränningarnas dån") sägs inte så mycket. Jag tror att Bibelns syfte är att berätta för oss människor vem Gud är, varför vi är syndare och hur vi ska bli räddade tillbaka till gemenskap med den Gud som älskar oss och har skapat oss och allt annat. Den fysiska verkligheten kan vi däremot skaffa oss kunskap om själva. Vi kan med vetenskap utforska både flodens och istidens förlopp eftersom båda dessa händelser har lämnat betydande spår efter sig. Vi kan dra "bibliska" slutsatser även om vi inte är troende eller ens känner till den bibliska historieskrivningen. Om man förnekar det beror det bara på ens ateistiska livsåskådning och ovilja att tro på Gud, inte på några vetenskapliga grunder.

Koldioxidhalten före floden

Jag tror att atmosfären hade en betydlig högre koldioxidhalt innan floden än vad den har idag. Den mängd kol (C) som ligger begravd i fossila lager är enorm. All den kolen har en gång ingått i ett kretslopp uppe på jordens yta! Ju mer levande växtlighet som finns, desto mer koldioxid bör det finnas i atmosfären för att växtligheten ska må bra. Men om växtligheten eldas upp

Hur mycket kommer världshaven att stiga och hur snabbt Det har en avgörande betydelse för svårigheterna vi står inför. (Foto: Rolfsbild.se)

ökar naturligtvis koldioxidhalten ytterligare och riskerar i egenkap av "växthusgas" att orsaka klimatförändringar. Man talar därför idag om koldioxidsänkor (text skog, jord och berggrum) för att undvika sådana effekter. De enorma fossila kol- och oljeförekomsterna som härrör från den världsvida översvämningen är också en typ av koldioxidsänkor. Hur hög koldioxidhalten var före floden finns det inga data om (än).

Al Gore har i sin bok "En obehärlig sanning" (Damm Förlag AB, 2007) visat hur koldioxidhalten varierat "de senaste 650 000 åren" (s 66-67). Uppgifterna har Gore hämtat från tidskriften Sci-

ence, som i sin tur hämtat dem från mätningar gjorda i borrhämnor av is från Antarktis. Problemet med Gore och forskarna är att de utgår från den naturalistiska filosofin och därmed medvetet utesluter den bibliska historieskrivningen, Gud och en högre mening med livet. Därmed kan de inte se att koldioxidhalten tidigare skulle ha kunnat vara högre än idag och de har då heller ingen aning om vilka konsekvenser uppflyttningen av den fossila biomassan kan ge. De drabbas av en stor ångest över vad som idag håller på att hända. I deras miljonårsperspektiv överraskas de också av att det händer så snabbt. De vet att jorden haft ett varmare klimat då dinosaurierna levde, men det känns som att man antar att biomassan ökat successivt under jordens historia. Om delar av biomassan successivt under många miljoner år begravts i form av fossila lämningar kan man undra var kolkällan finns för att successivt öka mängden levande biomassa?

Utifrån den bibliska historieskrivningen får man ett helt annat scenario och kan tolka borrhämnfynden på ett helt annat sätt. Borrhämnorna visar då enbart de koldioxidförändringar som har skett sedan istiden startade för knappt 4000 år sedan, vilket vi knappast har något större intresse av. Det vore bra om man hittade äldre lämningar av jordens atmosfär. Sannolikt skulle de visa på betydligt högre koldioxidhalter. Huvudorsaken till

EN BEKRÄFTELSE

En bekräftelse på antagandet att atmosfärens koldioxidhalt var tämligen hög före floden – och därmed även jordens medeltemperatur genom den växthuseffekt som koldioxidhalten genererade – är det fossilfynd som nyligen gjorts av en gigantisk orm i Sydamerika (Titanoboa cerrejonensis). Enligt en beräkning av David Polly, Indiana University (Nature i februari 2009) skulle ormen ha varit minst 13 m lång och vägt över 1100 kg (den var mycket tjock för sin längd). Nu finns det ett samband mellan medeltemperaturen och hur stort ett kallblodigt djur kan bli. Enligt det sambandet skulle temperaturen ha legat mellan 30 och 34 grader Celsius, betydligt högre än den övre gränsen för dagens regnskog!

Kalcit i fossila lager av kalksten, krita och marmor binder koldioxid. (Foto: Rolfsbild.se)

förhöjningen av koldioxidhalterna efter istiden kan nog "naturligt" misstänkas vara dagens förbränning av fossila bränslen, vilket i och för sig är samma slutsats som Gore kommer fram till, men på helt andra grunder. Vi behöver inte drabbas av panik och är bättre förberedda på vilka åtgärder som är meningsfulla och vilka åtgärder som behöver vidtas.

Koldioxidhalten efter floden

Det finns som bekant stora farhågor om att den stora energikonsumtion som vi haft (särskilt de senaste 50 åren) med påföljande ökande koldioxidhalt och ökande medeltemperatur kommer att orsaka stora problem för världens befolkning. Som miljöinspektör kan jag inte annat än hålla med.

Jag tror takten varmed förändringen sker är det största problemet – inte ökningen av koldioxidhalt och temperatur. Om resonemanget är riktigt innebär ju förändringen att klimatet mer kommer att likna det som fanns före floden, och det klimatet var ju sannolikt gynnsammare än det vi har idag. En plötslig återgång till ursprungslignande klimat ökar däremot sannolikheten för katastrofartade händelser. Vi kanske inte hinner agera. Tillfälliga ekologiska effekter kan ge försörjningsproblem för människor som är beroende av fiske, jordbruk och skogsbruk. Här krävs att vi tänker rätt och vidtar nödvändiga åtgärder i tid.

Joakim Linder är miljöinspektör och styrelseledamot i Föreningen Genesis.

Så länge vi inte helt upphör med användandet av fossila bränslen når vi så småningom den tidpunkt då vi använt upp allt det åtkomliga fossila bränslet som finns på jorden. Då upphör användningen. Och ökningen av koldioxidhalterna avstannar nästan helt. Kyotoavtalet innebär att de årliga globala utsläppen till 2012 ska minska med 5.2 %.

Men utsläppen är ändå stora och kol och olja lär inte sluta användas. Det tar tid att vända en supertanker, men klimatet är oerhört mycket svårare att påverka i en ny riktning. Det är heller inte uteslutet att förändringarna redan har passerat en punkt bortom ingen återvändo finns för katastrofala följder.

Kolsänkan kalcit bromsar

I alla fossila lager av kalksten, krita och marmor ingår kalcit, som är en kemisk förening som innehåller kol (kalciumkarbonat CaCO_3). Kalciumkarbonat förekommer i olika kristallstrukturer, kalcit är en form och aragonit är en annan form. De kan bildas av organismer med hjälp av karbonatjoner i vattnet. Skaldjurens skal innehåller båda typerna (pärlemor är en typ av aragonit). Koralldjur bildar kalkskelett. Den typen av fossilt kol kommer inte åter till kretsloppet i första taget och därför kommer nog inte koldioxidhalterna upp i de ursprungliga nivåerna.

Nyligen upptäckte man att även fiskar i relativt stor omfattning bildar kalciumkarbonat¹. Det är för att bli av med över-skottskalcium i kroppen. De bajsar nämligen ut det. När kalciumkarbonat då bildas ger det utrymme för mer koldioxid att lösa sig i vattnet och bilda karbonatjoner, som så småningom används till kalcit osv.

Tipping point-effekter

skyndar på

I de forskningsrapporter som FN utgår ifrån när framtidsscenarioer beskrivs har man inte tagit med s k "tipping-pointeffekter" som dramastiskt ökar hastigheten på klimatförändringarna. Utsläpp av "växthuskemikalier" (t ex CFC och haloner) kan ge sådan effekt och även metanutsläpp från Sibirien om permafrosten släpper. Metanhalterna i atmosfären var knappast särskilt höga före floden. Och CFC användes inte. Dessa växthusgaser har betydligt starkare växthuseffekt än koldioxid. Därför är de effekterna särskilt problematiska även i ett scenario som utgår från den bibliska världsbilden.

Framtiden

Oavsett om människan orsakar hela eller bara en del av klimatförändringen kan det vara så att den är oundviklig. Förorenande utsläpp är aldrig bra, men utsläppsminskning kommer nog då i andra hand eftersom det istället är viktigast att i god tid ordna så att världens befolkning på ett mer rättvist sätt kan få del av de resurser som finns på jorden. Torka och översvämningar kommer att generera stora folkomflyttningar och vi kommer att utmanas att dela med oss av utrymme på livets alla områden. Men vi får också möjlighet att öppna våra hjärtan och sprida evangeliet till alla folk, när de kommer till oss. Vi kan då rädda många människor både kroppsligt och andligt. Vi kan stå inför en ny era i världshistorien.

Källor

www.naturvardsverket.se
www.climatools.se (rapport FOI-R--2700--SE) och
http://www.naturochmiljo.fi/sve/tema-helheter/energi/basfakta_om_energi/

Not

¹ Wilson, R. W. et al. Contribution of Fish to the Marine Inorganic Carbon Cycle, *Science* 323, 359–362 (2009). En kortnotis om upptäckten finns på Vetenskapsradions hemsida: <http://www.sr.se/cgi-bin/p1/program/artikel.asp?ProgramID=406&nyheter=1&artikel=2577223>

Felande länkar

SVEN REICHMANN

Ett av evolutionsteorins bästa stöd och en av dess svåraste invändningar finner man i de så kallade fossil som utgörs av döda djur och växter som bäddats in i avlagrade bergarter. I dessa fossil kan man i dag se något av den tidigare strukturen hos växter eller djur och få en antydan om hur mycket annorlunda fauna (= djurvärld) och flora (= växtvärld) såg ut när berget bildades.

Ofta är det bara skelett eller andra hårda vävnader som finns kvar i fossil. Men ibland finns det avgjutningar i stenen av de mjuka vävnaderna.

Vi får alltså veta något om livet när berget bildades – men när skedde det? Och hur? I huvudsak har man sedan länge påstått inom akademisk paleontologi (= läran om fossil) att alla fossil uppkommit genom långsamt fortskridande avlagringar av samma typ som vi ser i nutida hav. Man räknar med fossil från en tid av cirka 500 miljoner år. Denna långsamhet behöver evolutionsläran för att utvecklingen skall kunna bygga enbart på slump och naturligt urval. Men frågan blir då varför det alls kan finnas några fossil. Jag menar – lägg en död fisk på havsbotten och låt sediment i lugn och ro sakta bädda in liket i sand som med tiden blir sten. Innan den processen är klar har naturligtvis fisken lösts upp och spolats bort för länge sen. Fort måste det gå, annars blir det inga fossil. Hela problemet har äntligen börjat omprövas. Man börjar bli mera öppen än förut inför frågan hur bergarter och fossil kan ha uppstått.

Det finns exempel på så kallade polystratafossil, som går igenom flera lager berg som normalt anses bildade inom olika geologiska tidsåldrar.

Man kan till exempel se lodräta trädstammar som enligt normal geologi skulle ha hållit på att bäddats in under miljontals år. Då börjar man undra om inte just dessa fossilförande bergarter bildats i en enda samtidig katastrof.

I Sibirien har man funnit tusentals mammutar som blivit begravda och ibland så hastigt nedkylda att man kunnat analysera deras maginnehåll. Naturligtvis vill det till en eller flera enorma katastrofer för att en så snabb nedkyllning av stora levande djur skall kunna ske – ett våldsamt klimatbyte rimligen inom loppet av dagar.

Enligt evolutionens tidsskalar skulle jorden vara 4,6 miljarder år och det sägs att liv kan spåras cirka 500 miljoner år bakåt i tiden. Åldersbestämningen för olika skikt i det avlagrade berget är dock en process med många och stora felkällor. De som menar att Bibeln ger den bästa informationen ser allt avlagrat berg som en rest efter syndafloden. De hävdar därför att allt sådant berg – eller det mesta – skulle ha skapats ungefär samtidigt. Inom akademisk geologi avfärdar man dock kategoriskt varje tanke på någon syndaflojd.

Om vi söker oss till livets äldsta fossil kommer vi till den geologiska period som kallas

Kambrium. Det finns äldre berg som man förut brukat kalla Prekambrium (pre- betyder före). I dess yngsta skikt motsvarande en tidsålder som nyligen fått namnet Ediacara finns enstaka fossil. Men i berg från Kambrium finns mängder av olika livsyttringar. Många är anmärkningsvärt utvecklade och återfinns sedan under långa tidsrymder framåt utan att utvecklas vidare. Man talar ibland om "den kambriska explosionen" för att beskriva hur underligt det ter sig att livet accelererat så hastigt som det påstås.

Polystratafossil som visas på museet Den Förhistoriska Världen i Umeå. (Foto: E Österlund)

Archaeopteryx är ett omdiskuterat fossil. Är det en fågel? Det verkar så. (Foto: Anders Gärdeborn.)

Brist på mellanformer

Också i ett annat sammanhang har det framskyttat då och då att utvecklingen skulle ha kunnat gå fort. Det finns nämligen inte på långt när så många mellanformer mellan stora djurgrupper som det borde finnas för att en utveckling i små steg skulle ha kunnat ske. När vi talar om stora djurgrupper så menar vi till exempel uppkomsten av flygande djur – insekter, fåglar och fladdermöss. Plötsligt finns dessa grupper där bara precis som den kambriska explosionen. Det finns ett fossil som heter *Archaeopteryx*. Evolutionister bedömer den som en mellanform mellan ödla och fågel. Kreationister (som tror på skapelse) säger att det är en fågel. Denna tvist går inte att lösa, men det behövs inte heller. Att man tvistar om denna varelses identitet har att göra med att det finns mycket färre mellanformer än vad evolutionister skulle önska. De behöver därför få räkna sig till godo allt som går att uppåda. Vill du se en lista på föreslagna mellanformer så gå in på Wikipedia under rubriken *transitional fos-*

sils. Om du vill läsa en väl underbyggd bedömning av dessa mellanformer rekommenderas www.catholiceducation.org/articles/science/sc0042.html

Vi tänker oss att slumpen skall göra en fågel av en ödla. Det måste ju gå ett oräkneligt antal misslyckanden på en enda färdig fågel. Slumpen förväntas inte klara språnget på en generation utan man tror att det skulle krävas oerhört många släktled där förändringar lagts till förändringar under produktion av stora mängder individer som blev oanvändbara för utvecklingen. Men fossilmönstret bekräftar inte denna utvecklingsmodell. Alla de där fåglarna med vingar som inte duger till att flyga med, dem har man aldrig hittat.

Man har försökt gå runt problemet genom att säga att utvecklingen kanske stått stilla långa tider för att sedan has-

Vi ser inga halvfärdiga organ. Det skulle vi göra om det fanns en utveckling som gick sakta.

tigt ta ett rejält skutt. Detta kanske skedde när miljön ändrades kraftigt så att djur- och växtvärld kom att domineras av individer som förut fått stå tillbaka. Man har också föreslagit att bristen på mellanformer kan beror på att det inte bildats avlagrat berg annat än i korta perioder med långa tider utan fossilbildning däremellan. Under dessa tysta perioder antas utvecklingen i så fall ha skett.

Hur vet man att det är en mellanform?

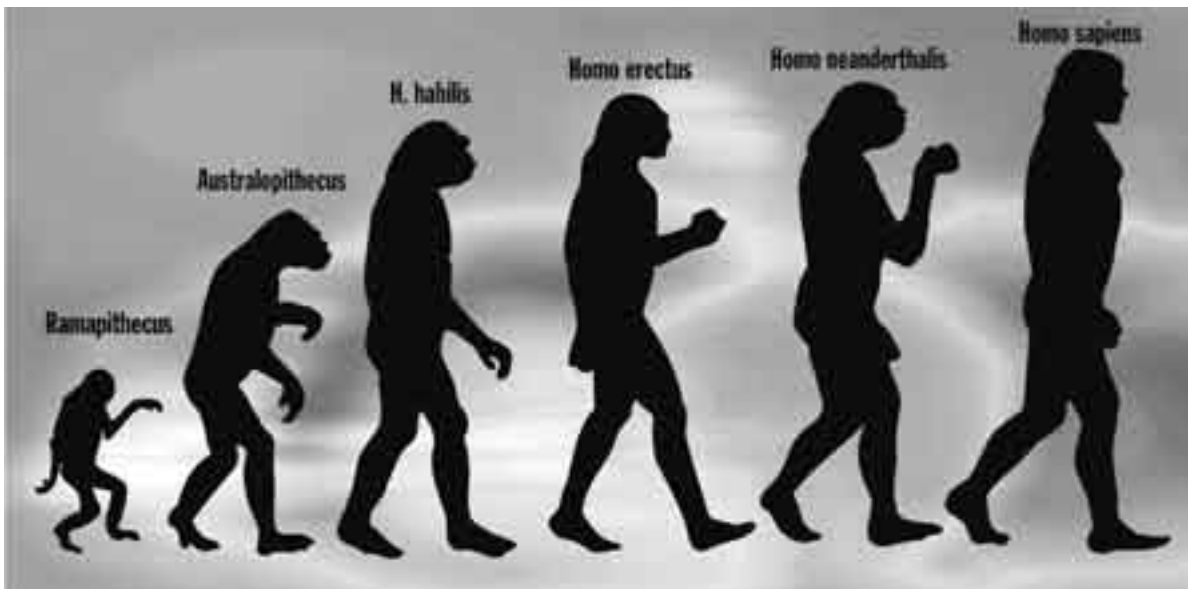
De som velat studera människans ursprung har letat efter skelett som haft både aplika och mänskliga drag. En schim-

pans har en hjärna på 450 kubikcentimeter medan människans ofta ligger runt 1450. Stor glädje blir det därför om man skulle hitta en skalle med tjocka valkar ovanför ögonen och slutande pannben samt med 800 kubikcentimeter i hjärnvolum. Då tar man det för självklart att man har hittat en mellanform till den förfader som vi skulle ha gemensamt med aporna och som ingen någonsin sett. Detta återstår dock att bevisa.

Varje skelett eller fossil är en stillbild, resterna av en individ eller art om vilken man inte direkt kan veta hurvida den utvecklats från något eller var på väg att bli något annat än sig själv. I stället har man haft snubblande lätt för att falla in i ett cirkelbevis. Man utgår då från evolutionen som en självklarhet, hittar något som man uppfattar som en mellanform och drar sedan slutsatsen att man hittat bevis för evolutionen. Problemet är bara att man kom fram till det man utgick ifrån och även om många gör samma misstag blir det ändå inte en bevisad sanning. I det här fallet kanske det rör sig om en utdöd apa, punkt och slut.

Snabb eller långsam utveckling?

Den växt- och djurvärld vi ser i dag ger inte mycket stöd för tanken på evolution. Vi ser inga halvfärdiga organ på några djur eller växter. Det skulle vi göra om det fanns en utveckling som gick sakta. En häst med vingar finns bara i sagoböckerna. Vi skall minnas att eftersom slumpen är själva konstruktören för nya organ så skulle vad som helst kunna dyka upp på vem som helst – alltså även början till vingar på en häst. Givetvis skulle de inte gå att flyga med förrän utvecklingen vore färdig efter miljontals år. Sådana framtida, halvfärdiga organ finns dock ingenstans, inte ens

En variant av en "sagoboksillustration".
(Ill.:BeeLine/EÖ)

som en antydning till försök.

Men om evolutionen i stället står stilla långa tider för att sedan ta ett stort kliv när miljön blir gynnsam – vad skulle vi då se här och nu? Ingenting, svarar de flesta. Detta måste vara fel. Ty om utvecklingen bygger på stora skutt så kommer slumpen att ibland i ett enda mäktigt kliv alstra en helt ny art. Frågan blir genast vem denna nykomling skall para sig med för att inte dö ut lika hastigt som den uppstod. *Slumpen måste skapa en hane och en hona av samma art, vid samma tillfälle och på samma plats*

om arten skall överleva. Ty även om slumpen skulle haft en halv miljon år på sig (som det påstås) måste nya arter uppstå ideligen för att två av samma art men olika kön skall kunna bildas vid samma tid och plats. Därför måste enstaka nya arter dyka upp både nu och då. Men vem har sett katter föda något annat än katter?

Sagobok

Kanske har du i din bokhylla en bok som visar människans utveckling. Där brukar det finnas en bild där man till vänster ser nerböjda, ludna, aplika varelser

som stegvis övergår i allt rakare och allt mer hårlösa människoliknande personer. Betänk när du ser den bilden att de enda fynd man har att utgå från är skelettdelar. *Du kan inte se på några benbitar om varelsen var luden eller ej.* Om så inte resten av utvecklingsläran skulle vara en saga trots alla invändningar som kan göras, så hör i alla fall den här sortens bilder hemma i sagoböckernas värld. De visar med viss nödvändighet hur styrda många – även forskare – är av de tankemodeller som är allmängods i vår kultur.

Sven Reichmann:
Med dr 1971,
docent i Diagnostisk radiologi.
Arbetar sedan 1983 heltid med bibelundervisning och själavård. Har skrivit 21 böcker i kristna ämnen.

Nordiska böcker och DVD-film

Köp böcker från Genesis genom att förhandsbetala till Genesis, Pg 295688-8 (eller köp via webshopen)
Ange tydligt beställningen. Glöm inte namn och adress! Info: Bertil Hoffman 0220-40508, bertil.hoffman@crossnet.se

<p>Jonathan Wells Evolutionens IKON Videnskab eller tro?</p>	<p>Peder A. Tyvand DARWIN 200 ÅR en festbroschyr</p>	<p>Bok av Peder A. Tyvand Darwin 200 år – en festbroschyr, norska, 278 sidor.....250 kr En skarp kritik av Darwinismen och dess efterföljare. Författaren beskriver på ett humoristiskt men samtidigt seriöst sätt evolutionens omöjlighet. Det viktigaste argumentet är algoritmerna som allt levande är beroende av.</p>
<p>Jonathan Wells Darwinboken</p>	<p>Bok av Jonathan Wells Evolutionens ikon, översättning, danska, 271 sidor.....250 kr Författaren avslöjar de vilseledande ikonerna som evolutionisterna mot bättre vetande för fram i läroböckerna.</p>	<p>Bok av Jostein Andreassen Darwinboken – Hvad du ikke viste om Darwin, danska, 274 sidor..... 250 kr Darwin tillägnas en hel del åsikter från ante tiden. Författaren går i boken igenom Darwins tankar utifrån originalkällorna. Den kom ut på danska under Darwinåret 2009. Läs själv och bli kokare på en oösvanligt varrig människa. "evolutionsteorierna för" Charles Darwin. Danska är relativt lätt att läsa och förstå.</p>
<p>Humblebienen kan ikke flyve ...</p>	<p>Bok av Arne E. Eick Humblebienen kan ikke flyve..., danska, 105 s..... 150 kr Darwin-kritik för större barn. Exempel på design i naturen.</p>	<p>DVD-film med Ben Stein Expelled: No intelligent allowed, engelska ..150 kr En film som handlar om haksjaken på skapelsestroende vetenskaparna. Filmen tycks vara gyllföber på det ateistiska bloggandet (som väntigt). Häftig film! OBS! Filmen är kodad till region 1. Information om hur man köper detta material finns på beställningen.</p>

Floddeltan och jordens ålder

THOMAS HEINZE

Hur gammal är jorden? Evolutionisterna gissar i allmänhet på omkring fyra och en halv miljarder år. En av orsakerna till detta är att de tror att slumpmässiga mutationer har utvecklat bakterier till att bli människor. För att följa deras resonemang måste man glömma att sådana slumpmässiga mutationer – om de gör några väsentliga förändringar – i verkligheten är skadliga.

Evolutionisterna hävdar dock att denna ofattbara tidsrymd är tillräcklig för att organismerna ska ha hunnit reproducera sig till alla förekommande sorter och då inte bara efter sina egna slag.

Ungjords-kreationisterna tror dock vanligen att Bibeln presenterar en jord som är mindre än 10.000 år gammal, där Gud har skapat livsformer som reproducerar sig efter sina

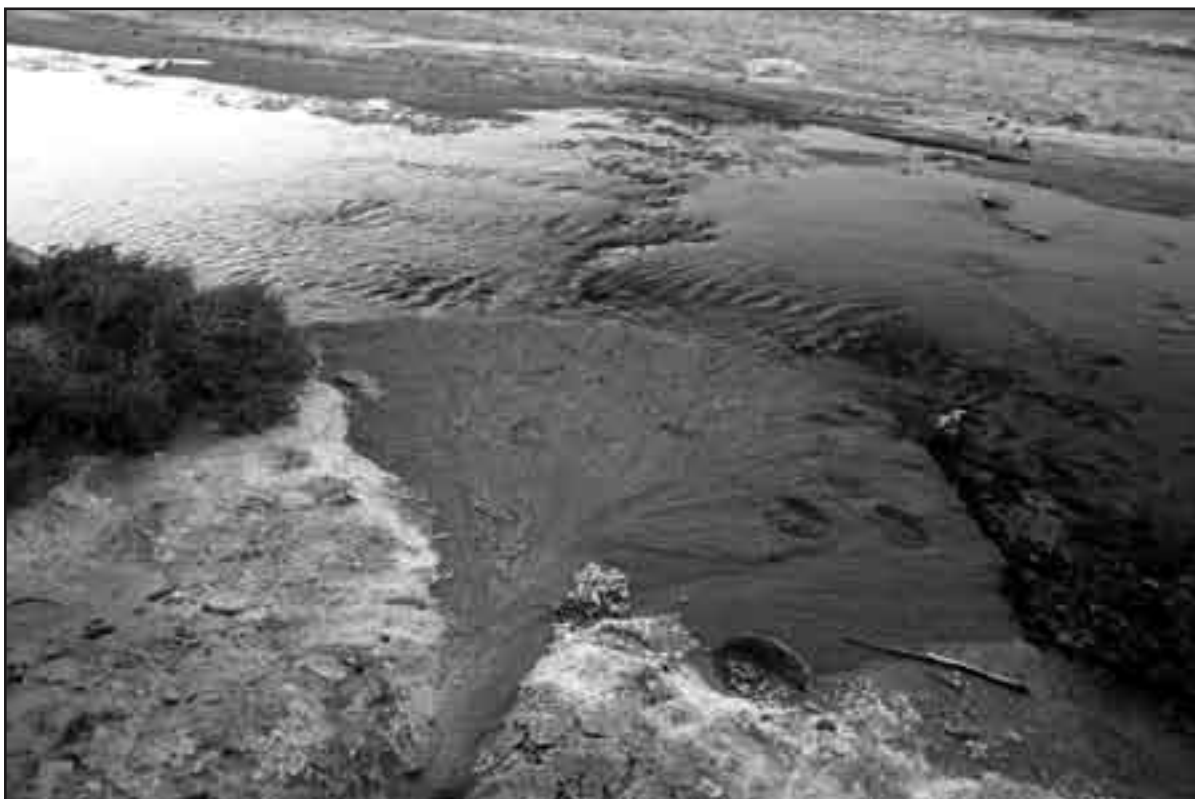
slag [grundtyper] (Första Mosebok 1:11-26) Om Gud skapat tillräckligt antal grundtyper, skulle människosläktet inte behöva ha utvecklats via ett oerhört antal okända sorter och under en enorm tidsrymd. Då hade Gud skapat människor till människor vars avkommor också blir människor.

Hur gammal är då jorden?

Om man vill få en uppfattning

om jordens ålder kan man gå till floddeltan som erbjuder ett enkelt åskådningsmaterial. Dessa är så tydliga att de som tror på en gammal jord undviker ämnet.

Deltan bildas när en flods hastighet minskar allteftersom den närmar sig havet och lutningen avtar. Hastighetsminskningen gör att sedimenten lägger sig och producerar ett delta. Deltan hos stora floder som

Ett litet "delta" från en bäck som visar hur de bildas även i mindre sammanhang. (Foto: Wing-Chi Poon/Wikipwdia)

Mississippi och Nilen syns på kartan, eftersom de med tiden har sträckt sig allt längre ut i havet.

Om man kunde hitta ett bra sätt att jämföra en modern karta med en rad äldre kartor skulle man se att dessa deltan har ökat i omfång. I praktiken är jämförelsen inte så lätt eftersom kartor som är gamla nog inte är rättvisande. Ett annat problem är att ett deltas tillväxt inte är så lätt att mäta. När en kanal är full med sediment, rinner vattnet ut åt sidorna in i andra kanaler. Processen gör att sedimentet sprids fram och tillbaka över deltat.

Ytterligare problem i samband med bildning av deltan

- Färskt sediment har en lös konsistens som först så småningom packas ihop.
- Under enstaka större översvämningar deponeras extra mycket sediment
- Havsnivån höjs eller sänks beroende på om isen i polarområdena bildas eller smälter.

Fast det inte är så lätt att göra mätningar tycks hastigheten som dessa deltan växer med gå bra ihop med ungvjordskreationisternas åsikt att jorden skulle ha skapats för bara några tusen år sedan.

Hade jorden funnits till i flera miljarder år, skulle dessa deltan ha sträckt sig mycket längre ut än de gör. Om ett delta ökar med en tredjedels meter per år skulle det växt till 1,2 miljarder meter på fyra miljarder år. Jordens omkrets är dock bara ca 400 miljoner meter.

Några exempel

Nil-deltat

Det V-formade deltat hos Nilen täcker omkring 240 km av Medelhavets kustlinje fast det bara sträcker sig omkring 160 km uppströms.

Nil-deltat foto-graferat från en satellit (Foto: NASA)

Po-deltat

Deltat hos den italienska floden Po är särskilt intressant eftersom den rinner ut i det långa och smala Adriatiska Havet (omkring 800 km långt men bara 160 km brett). Hade Po avsatt sediment i denna smala bassäng under miljardtal år skulle den ha varit fylld för

länge sedan. Men på kartan visas Po-deltat bara som en liten utbuktning.

Flodernas deltan har den längd som de skulle ha om jorden vore ung. Detta motsäger evolutionisternas påståenden om att jorden skulle vara så väldigt gammal.

Thomas Heinze har utbildning i naturvetenskap och teologi och har varit missionär. Hans första skapelsebok utkom 1970 (på svenska med titeln "Skapelse kontra evolution", 1973). Hans senaste bok heter "Vanishing Proofs of Evolution", 2005.

Böcker av Mats Molén

<p>Köp böcker från Genesis genom att förhandsbetala till Genesis, Pg 295588-8 (eller köp via webshopen) Ange tydligt beställningen. Glöm inte namn och adress! Info: Bertil Hoffman 0220-40508, bertil.hoffman@crossnet.se</p>	<p>Vårt ursprung..... 230 kr Livets uppkomst..... 55 kr Evolutionsläset..... 85 kr När människan blev ett djur..... 125 kr</p> <p>Erhållsporto per beställning - 25 kr Samma veckor som vid kortköp från webshopen: www.genesis.nu</p> <p>På webshopen finns också ett rikt utbud av engelskspråkig litteratur!</p>
---	--

”Ida” släkt med lemurer

GUNNEL MOLÉN

Fossiliet ”Ida” fick stora rubriker för en tid sedan, då den norske paleontologen Jörn Hurum med team, gick ut stort och presenterade det som en felande länk.

Nutida släktingar till ”Ida” och deras nyupptäckta frände från dagens Egypten. (Ringsvanslemurer på Skansen. Foto: Emil Molén.)

Som en hyllning till Darwin under ”Darwinåret” fick den lilla primaten det vetenskapliga namnet *Darwinius masillae*.¹⁻³

Nu var det inte en felande länk mellan apa och människa som forskarna i första hand åsyftade, utan en länk mellan det evolutionsforskarna menar vara olika utvecklingslinjer i primaternas utvecklingsträd. Men i den mediacirkus som uppstod framställdes ”Ida” som mäsklighets urmoder, och blev till den felande länk mellan apa och människa som så länge söktes och aldrig hittats.

Uppståndelsen kring fyndet försvann dock ganska snabbt, då flera forskare redan från början ifrågasatte fyndet som en felande länk. Mest såg dessa forskare ”Ida” som en släkting till dagens lemurer. I första hand lyfte man fram det intressanta med att man funnit ett ovanligt välbevarat och nästan komplett fossil. Förutom en saknad tandkam (bildad av underkäkens fram- och hörntänder) och en särskild klo, vilka båda i första hand används för att putsa pälsen, tycks djuret mest ha liknat dagens lemurer.

Nu har publiceringen av ännu en fossil primat – *Afradapis longicristatus* – aktualiserat ”Ida” på nytt, genom att dessa båda fossila former har flera gemensamma drag. Ett amerikanskt forskarteam har studerat *Afradapis*-fossil från Egypten och jämfört dem med åtskilliga fossila och nutida apor. Deras slutsats är att *Afradapis* representerar en forntida släkting till dagens lemurer och loriser, och konstaterar att varken *Afradapis* eller *Darwinius* är någon urmoder till människan. (Loriser tillhör samma underordning av primater som lemurer – så kallade halvapor.) Enligt det amerikanska forskarteamet tillhör de en idag utdöd primatgrupp.⁴⁻⁵

Hurum ger dock inte upp så lätt. Han instämmer i att *Afradapis* och *Darwinius* är släkt, men menar att det amerikanska forskarteamet har feltolkat sina resultat. Flera andra forskare, bland dem Per Ahlberg – professor i evolutionär biologi vid Uppsala universitet – ser dock den nya studien som en mycket noggrann sådan. I en intervju på svenska vetenskapsradi-

on säger han bland annat - ”På det här sättet får man resultat som man faktiskt kan lita på. Och det resultat vi ser, skiljer sig väldigt mycket från all den hype som var kring Ida när det djuret först upptäcktes.”

Det finns dock några drag i tanduppsättningen som *Afradapis* eller *Darwinius* delar med de så kallade stora aporna (som schimpanser och gorillor), och som Hurum tar som stöd för ett gemensamt ursprung. Men enligt Ahlberg är dessa bara funktionella drag, som behövs för att man ska leva ett visst liv, i det här fallet som lövätare.⁶

Klart är att den nya studien av *Afradapis*-fynden höjer ”Idas” status som lemur.

Källor:

1. <http://www.plosone.org/article/info:doi/10.1371/journal.pone.0005723>
2. <http://www.newscientist.com/article/dn17202-qa-j%C3%B8rn-hurum-on-ida-media-hype-and%20-primate-evolution.html>
3. <http://news.bbc.co.uk/2/hi/science/nature/8057465.stm>
4. http://www.sciencenews.org/view/generic/id/48616/description/Fossil_find_sparks_debate_on_primate_origins
5. <http://www.physorg.com/news/175350798.html>
6. <http://www.sr.se/sida/artikel.aspx?ProgramID=406&artikel=3183777>

Gunnel Molén har studerat geovetenskap. Hon arbetar med Mats Molén på skapelsecentret i Umeå.

Konvergens eller intelligens?

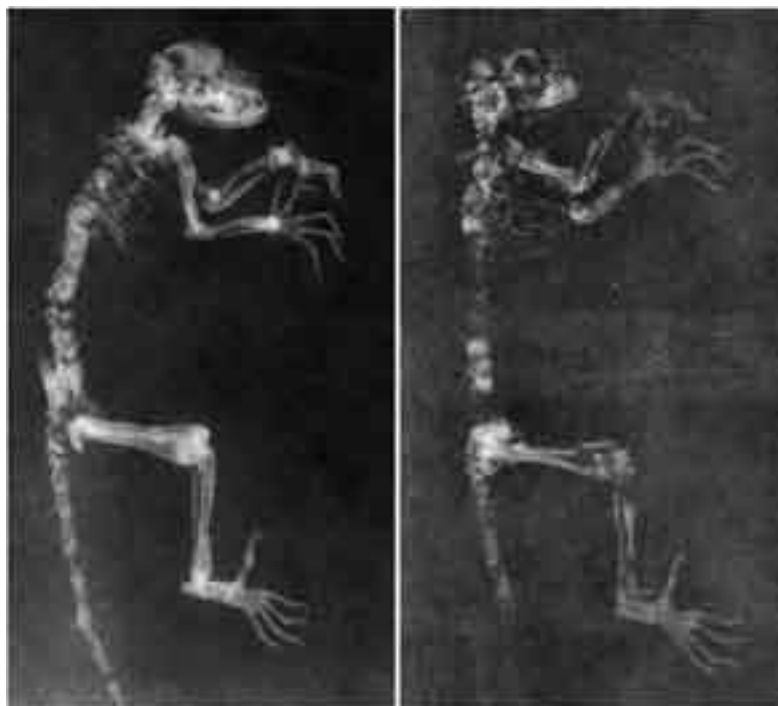
PAUL ANNALA

Nya fossilfynd av en primat som döpts till *Afradapis longicristatus* placerar "Ida" i en annan gren av "utvecklingsträdet" än människan. Forskare menar att "Ida" inte alls är en felande länk mellan människor och apor.

Andra forskare håller dock inte med. Diskussionen fortsätter, och frågan är mycket mer komplex än vad vårens massmediala hype ville göra gällande.

Man kan lugnt konstatera att åsikterna går isär i forskarvärlden, och att konstruerandet av "utvecklingsträdet" inte alls är så lätt. I diskussionerna kring "Ida" och det nya fyndet *Afradapis longicristatus* tvingas forskarna nu, liksom så många gånger förr, tillgripa s.k. "konvergent evolution", dvs att en evolutionär utveckling av samma egenskap har skett flera gånger oberoende av varandra.

Den skapelsetroende har en bättre förklaringsmodell: Allt levande är skapat efter sina grundtyper, med möjlighet till stor variation inom grundtypen. En intelligent skapare har återanvänt samma konstruktion/egenskap i de olika skapade slagen. I den modellen är människan människa, och apan apa, och någon hypotetisk konvergent evolution behövs inte för att förklara varför apor och människor kan ha vissa gemensamma egenskaper.

Röntgenbild av Darwinius fossil som visar de delar som är verkliga fynd och de som lagts till i den rekonstruktion av fossilet som gjorts. (Illustration: Jens L. Franzen, Philip D. Gingerich, Jörg Habersetzer I, Jørn H. Hurum, Wighart von Koenigswald, B. Holly Smith/Wikipedia)

Paul Annala arbetar som civilingenjör inom telekommunikation. Han är webbmaster för föreningens hemsida.

Källor:
http://www.sciencenews.org/view/generic/id/48616/description/Fossil_find_sparks_debate_on_primate_origins

<http://www.physorg.com/news175350798.html>

Läs mer om "Ida" i Genesis nr 3 2009

DARWIN-filmen!

The Voyage That Shook The World

Resan som skakade om världen

I år, 2009, firas 200 års-jubiléet av Charles Darwins födelse och 150 års-jubiléet av utgivandet av första upplagan av hans bok, "Om arternas ursprung", där han presenterar sin evolutionsteori för världen. Men hade han rätt? Här får du veta många fakta du kanske inte kände till om Darwin och hans teori.

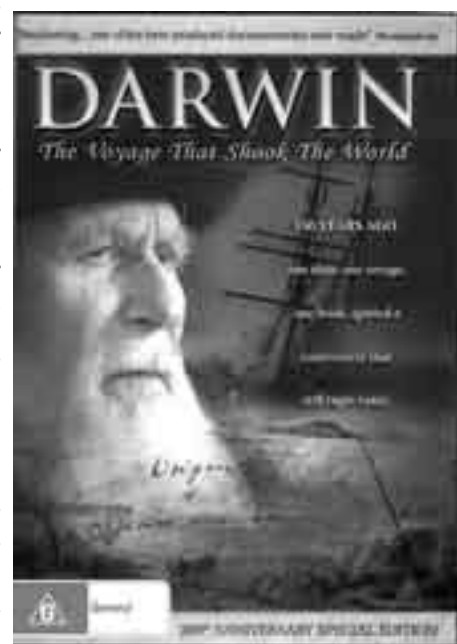
Den här filmen skildrar hans resa med HMS Beagle och besöker åter de platser där Charles Darwin gjorde sina iakttagelser, som var avgörande för hans evolutionsteori.

Filmen är mycket påkostad med vackra naturscenarier och skådespelare som spelar Darwin som barn, vetenskapsman och som gammal man. Allt detta är sammanvävt med kommentarer och slutsatser från kända vetenskapsmän, både evolutionstroende och bibliskt skapelsetroende. Filmen är inspelad i Sydamerika, Storbritannien, Nordamerika, Australien och Europa.

Filmen är 52 minuter lång. Extramaterial om hur filmen är gjord och långa intervjuer. Textning på 23 språk, inklusive svenska. Mer information finns på engelska på <http://creation.com>

Genesis webshop. <http://webshop.genesis.nu>

160 kr+frakt

Kursbok i evolutionsbiologi

ULF STENLUND

För att ta reda på vad man får lära sig på en grundkurs i evolutionsbiologi har jag läst en 7,5 poängskurs på Mälardalens Högskola i ämnet. Den stora överraskningen för mig är det paradigmskifte, som verkar ha inträffat bland evolutionsbiologer.

Väldigt många av de argument jag själv och andra skapelsetroende använt mot evolutionistiska påståenden verkar inte behövas längre. Uppenbara konstigheter har rättats till. Från en skapelsetroendes horisont är det nu enklare att hålla fast vid att Gud har gjort det han sagt, utan att behöva beskyllas för intellektuell ohederlighet. Gud har skapat livet, växter, djur och människor!

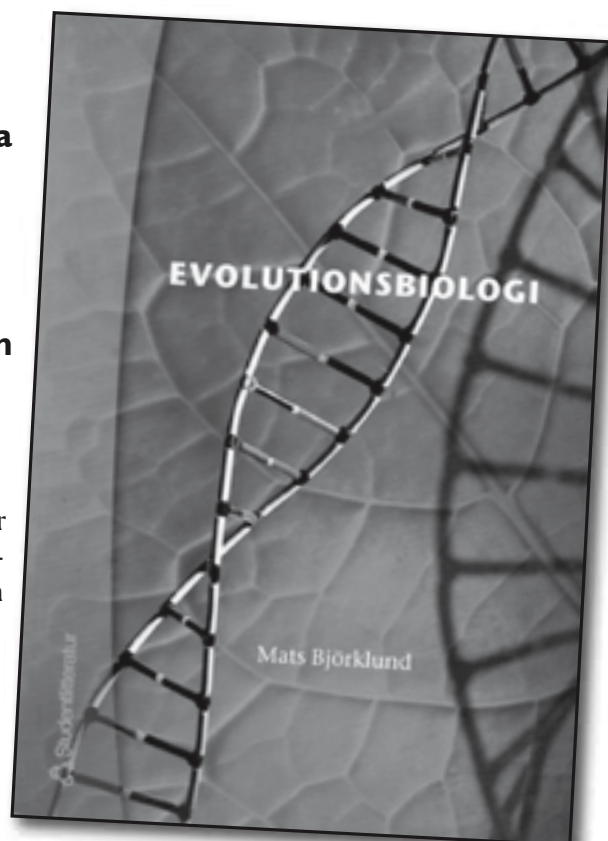
Kursboken är skriven av Mats Björklund, som är professor i zoökologi vid Uppsala universitet.¹ Bokens svenska är lättförståelig och är, enligt baksidestexten, skriven för alla från teologer och humanister till naturvetare. I denna artikel tar jag upp några av bokens argument och pekar på att dessa stämmer väl med Bibelns berättelser.

En osannolik historia

Missförstå mig inte. Mats Björklund är en övertygad evolutionist. Han motiverar i princip sin tro genom att peka på att djur och växter existerar. Dessa har bevisligen blivit till trots väldigt höga odds emot. Evolution är den enda möjliga förklaringen för Björklund. Det viktiga för evolutionsbiologer är att ställa upp hypoteser och

teorier för hur olika stadier i utvecklingen kan ha gått till och sedan argumentera för och emot dessa hypoteser. Björklund visar med ett exempel hur

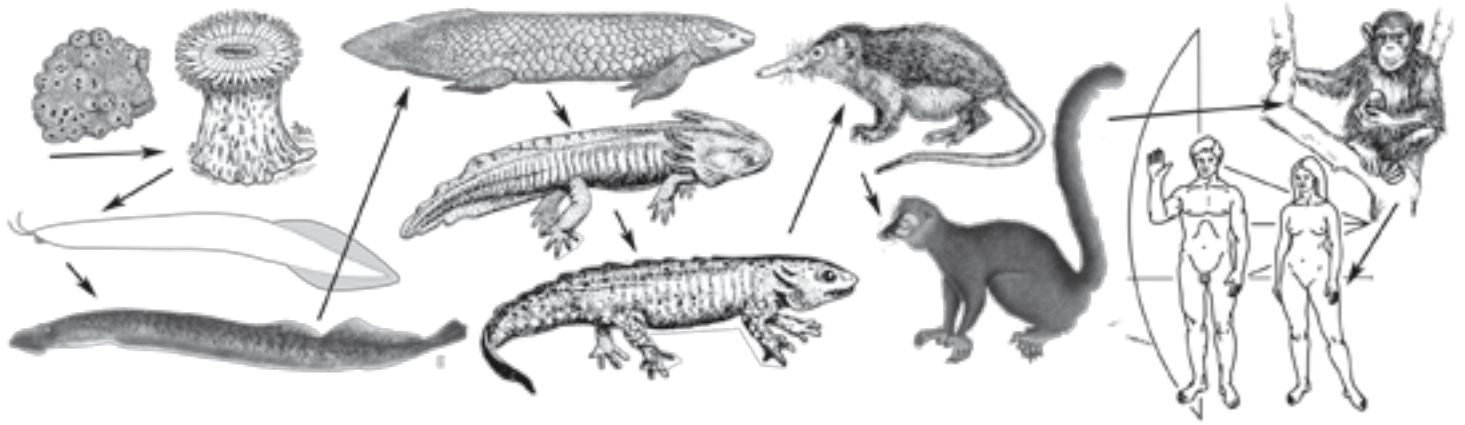
han menar. Följande berättelse sägs illustrera något riktigt osannolikt. Filosofen Elliot Sober är enligt Björklund pappa till historien. "Oväsen från våningen över dig skulle kunna bero på att ett gäng tomtar har en bowlingturnering där. Titta inte på sannolikheten för denna orimliga tilldragelse utan anta istället att hypotesen är rätt. Med detta antagande är det högst sannolikt att det oljud du hörde kom från denna bowlingturnering."² Eftersom tomtar är sagofigurer och att de inte spelar bowling ens i sagans värld är naturligtvis hypotesen inte bara osannolik. Den är inte möjlig. Jag drar två slutsatser av det faktum att en evolutionsbiolog kan få för sig att använda en liknelse som denna. Dels konstaterar jag att en evolution från mikrob till människa tydligen kan räknas som lika osannolik som bowlingberättelsen. Dels måste tanken att Gud skapat världen anses

högst logisk. Även den mest inbitne ateist måste rimligen stämma in i detta om alternativet är att tro på den beskrivna konstiga händelsen.

Evolutionistiskt tankefel

Specificerad komplexitet är en bärande tanke när en skapelsetroende vill motivera att Gud är universums designer. De s.k. icke reducerbara systemen är exempel på specificerad komplexitet. Ett sådant system kräver att det finns ett mål. Ett icke reducerbart system kan nämligen inte bli till genom gradvis förbättring. Hundratals försämringar för mellanliggande individer i en utvecklingskedja måste till. Försämringar i meningen att förändringen gör det svårare för en individ att få tillfälle att reproducera sig. Försämringarna måste finnas kvar långa tider enligt utvecklingslärans egen filosofi. Eftersom slumpen inte har något

mål är den skapelsetroendes slutsats att ett icke reducerbart system inte är ett slumpens verk. Så här skriver Björklund om mål för evolutionen: "Det finns inget mål för evolutionen, den rör sig åt det håll selektionen, den tillgängliga variationen och dess ärftliga bas leder den. Vi kan med andra ord inte säga att evolutionen måste leda till ökad komplexitet, eller att det finns någon förutsägbar utvecklingsstege från lägre till högre organismer."³

Slumpvisa nya alleler försvinner

Så här har jag själv argumenterat angående icke reducerbara system. "Den närmast totala osannolikheten för att icke reducerbara system ska bildas har gjort att en ny märklig teori lanserats. Teorin påstår att det kan uppstå hopp i utvecklingen. En större mängd mutationer sägs kunna inträffa samtidigt och plötsligt bildas en ny funktion."⁴ Om mutationer låter oss Björklund veta följande: "Det vanligaste ödet för en mutation, oavsett huruvida den är bra, dålig eller neutral, är att den försvinner inom ett fåtal generationer på grund av slumpmässiga orsaker. Sannolikheten för att en mutation ska uppstå, etablera sig och ersätta den befintliga allelen⁵ är i själva verket mycket liten."⁶

Genetik drift

En långsam och successiv utveckling kallas i Björklunds

bok för drift. "Drift kan betyda mycket i små populationer, men leder knappast till den ökade anpassning som selektion medför. I populationer av mer normal storlek kan vi i allmänhet räkna bort genetisk drift, eftersom effekten avtar snabbt med ökande antal individer i en population. Ironiskt nog är drift en av de punkter kritiker till evolutionsteorin riktar in sig på – inte kan slumpvisa förändringar leda till utveckling av nya anpassningar. Så är det förvisso, och det är därför som evolutionsteorin betonar selektion snarare än drift som den faktor som betyder något."⁷

Fyla är åtskilda

Fossil från den geologiska perioden kambrium visar en explosion av ryggradslösa arter. Biologerna brukar dela in kambriums arter i ungefär 40 fyla. Fyla definieras så att var och en av dessa är olika till sin natur och har olika konstruktion. Det märkliga med fyla är att alla verkar vara oberoende designade och att det inte hittats några fossil av mellanformer av dessa fyla.⁸ Att det inte finns övergångsformer förbryllar darwinisterna. Fyla verkar dyka upp plötsligt. En skapelsetroende ser i detta faktum ett tecken på att det var Gud som skapade de ryggradslösa varelserna. Enligt följande två citat bekräftar Björklund avsaknaden av mellanformer i det fossila materialet. "Ett viktigt

framsteg med hypotesen om avbrutna jämvikter är att den till stor del tog död på den seglivade myten om övergångsarter, eller 'felände länkar'." "Felände länkar borde ha hittats om förändringar sker genom att nya egenskaper läggs till under evolutionens lopp och de gamla blir kvar."⁹ Nu tror som sagt Björklund ändå på evolution men att övergångarna anser han ha skett så hastigt att det är ovanligt att hitta fossila mellanformer. Möjligen skulle man kunna travestera på det engelska talesättet "I'm still confused but at a higher level". De, som är övertygade om evolutionens riktighet, är fortfarande förvirrade men paradigmet tycks ha skiftat så att nu är teorierna bättre anpassade till de vittnesbörd fossila fynd ger. Samtidigt har evolutionsbiologin inte kommit närmare några bevis för någon "mikrob till människa" utveckling.

Noter

- 1 Mats Björklund, Evolutionsbiologi, Studentlitteratur, 2005
- 2 Mats Björklund, Evolutionsbiologi, sid 185, min sammanfattning
- 3 Mats Björklund, Evolutionsbiologi, sid 19
- 4 Ulf Stenlund, Hur gjorde Gud, Pingst, Västerås, 2008, sid 34
- 5 Nationalencyklopedin: Allel = en av två eller flera alternativa former av en gen (arvsanlag)
- 6 Mats Björklund, Evolutionsbiologi, sid 71
- 7 Mats Björklund, Evolutionsbiologi, sid 240
- 8 Anders Gärdeborn, Intelligent Skapelsetro, bokförlaget XP media, 2007, sid 57f
- 9 Mats Björklund, Evolutionsbiologi, sid 197

Man kan sätta ihop olika var-
elser från något
som verkar min-
dre komplicerat
till mer och
sedan mena att
detta visar att
livet utvecklats
av sig själv på
detta sätt. Det
är kanhända
en vacker serie,
men inget
bevis på något
sätt att så har
skett. (Ill.: EÖ
med bilder från
wikipedia)

Ulf Stenlund är pensionerad civilingenjör i elektronik och tog en datalogie magisterexamen 2006. Han har varit försäljningsansvarig inom amerikanska och internationella bolag.

Recension:

The Greatest Show On Earth *The evidence for evolution*

Svensk översättning:
Så gick det till
Bevisen för evolutionen

av Richard Dawkins
Leopard Förlag 2010

ANDERS GÄRDEBORN

Tidigt i boken gör Dawkins ett anmärkningsvärt erkännande. Han säger att han i sina tidigare böcker aldrig försökt bevisa evolutionen utan helt enkelt antagit att den varit sann. I förordet (sid vii) skriver han att "då jag ser tillbaks på dessa böcker insåg jag att evolutionsbevis aldrig uttryckligen lagts fram, och att detta är en allvarlig brist som jag behöver få bort." Oj då!

Sidhänvisningar till originalutgåvan.

Att Dawkins aldrig lagt fram evolutionsbevis måste betyda att alla evolutionister, och bland dessa finns många yrkesutövande som rikligen använt Dawkins argument som evolutionsbevis, haft fel under flera decennier. Åtminstone om man ska tro deras egen källa. Och det måste betyda att vi skapelsetroende som under samma tidsperiod försökt peka på Dawkins evolutionistiska glasögon, nu fått upprättelse av glasögonormen själv.

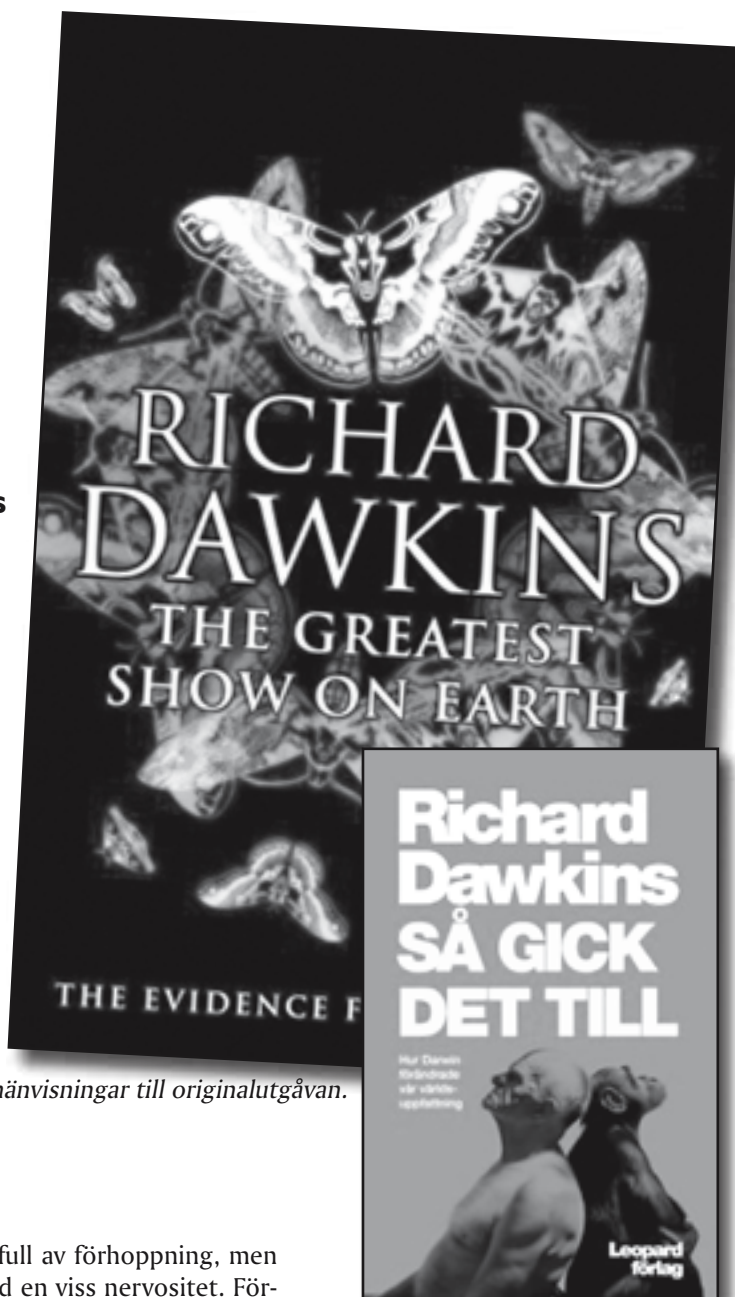
Men nu säger Dawkins, *nu* ska det bli andra bullar. Nu ska äntligen den lära han vigt sitt liv åt bevisas. Därför kastar jag mig in

i boken full av förhoppning, men även med en viss nervositet. Författaren lovar ju att äntligen bevisa den lära som skulle pulvrera min tro på Bibelns Gud som skapar djur och växter inom sina bestämda grupper och som ger människan en enastående särställning i sin skapelse.

Bevisas evolutionen?

Lyckas då Richard Dawkins med sin ambition att bevisa evolutionen? Frågan är inte enkel att svara på eftersom författaren rör ihop begreppen och är inte tydlig på vad det är han försöker bevisa. Tidigt i boken är Dawkins ex-

plicit med att "evolutionen är ett faktum" (sid 8). Här är han också noga med att definiera vad han menar med ordet "evolution", nämligen att människan är kusin på olika avstånd med chimpanser, maneter och bananer. Vi har alltså alla ett gemensamt ursprung. På sidan 17 kontrasterar han sedan *faktum* evolution (alla levande ting är kusiner) mot *teori* evolution (i princip det naturliga urvalet). Så långt är allt klart och

tydligt. Men därefter lämnades jag med en fråga som jag faktiskt aldrig fick svar på genom läsandet av boken: Vilken "evolution" är det som Dawkins försöker bevisa? Kusinskapet eller det naturliga urvalet? På sidan 33 för han sedan in en tredje definition. Här definierar han evolutionens "exakta" betydelse som "en systematisk ökning eller minskning av förekomsten av en viss gen i en arvs massa". Om Dawkins lyckas bevisa evolutionen eller inte beror därför helt på vad man/han menar med ordet. Menas *naturligt urval* eller *förändrade genfrekvenser* så lyckas Dawkins utomordentligt bra med sin vendetta, men det är å andra sidan inte ens kontroversiellt. Han bankar in vidöppna dörrar.

I ett kapitel (kap 5) beskriver Dawkins ett experiment utfört av Richard Lenski som visar på "evolution in action" (sid 117ff) och som därför ska plåga kreationister. Experimentet är utfört på bakterier, dvs encelligt liv, och visar att dessa kan anpassa sig till förändrade levnadsbetingelser. Alltså är evolution bevisad enligt vår bokskrivare, men här menar han slumpmässiga mutationer och naturligt urval (sid 130), alltså fortfarande inte att allt levande är kusiner. Kreationister är dock inte speciellt plågade av att bakterier kan anpassa sig till ändrade miljöer. Det visar bara på Skaparens vishet. Det är inte *mekanismerna* mutation och urval som vi ogillar, det är den långsökta *slutsatsen* om ett gemensamt ursprung. Hur kan en av världens gallionsfigurer för god vetenskap vara så otydlig? Rör Dawkins ihop begreppen medvetet för att förvilla motståndaren?

Det ska sägas att Dawkins är ärlig och tydlig med att han aldrig försöker bevisa hur livet *uppstod* på jorden, bara hur det *utvecklats*. Hans skriver att "vi har inga bevis om den viktiga händelse som utgjorde evolutionens start på denna planet" (sid 416) och att "nyckelhändelsen [för livets start] var uppkomsten, genom någon ännu okänd process, av en självreplikerande entitet" (sid 419). Dawkins försöker i sin bok bevi-

sa evolution *från den stund* det naturliga urvalet blev aktivt, men aldrig hur detta uppkom från början.

Planlöshet

Dawkins naturalistiska utgångspunkter är mycket tydliga i boken. Han skriver angående fosterutvecklingen (sid 220): "Huvudpoängen är att det inte finns någon koreograf eller ledare. Ordning, organisation, struktur – genereras ["emerge"] alla som biprodukter av regler som exekveras lokalt om och om igen, inte globalt... Ingen koreograf. Ingen dirigent över orkestern. Ingen central planering. Ingen arkitekt." Författaren betraktar alltså inte DNA som en "ritning" (sid 215) eftersom en sådan skulle utgöra en global plan. Samma antagna planlöshet exemplifieras också med enzymer som veckar sig (sid 235ff), virus som bygger sig (sid 222ff) och

Dawkins rör ihop kusinskap, naturligt urval och förändrade genfrekvenser

celler som differentierar sig (sid 243ff), alla helt av sig själva. Här gör Dawkins ett kardinalfel. Han skiljer inte mellan *formuleringen* av en plan och *exekveringen* av densamma. Han beskriver på ett korrekt sätt hur foster, enzymer, virus och celler formas genom exekveringen av lokala algoritmer och regler, men inser inte att för att detta ska fungera måste det finnas en global planering, någon som från början har tänkt ut (bokstavligen) hur dessa lokala regler ska generera den tänkta (!) slutprodukten. Ingen tvivlar på att byggandet av ett hus har en intelligent planering, även om man skulle kunna beskriva det som att planka spikas på plankor och tegelsten muras på tegelsten. Dawkins använder själv origami som en analogi från mänskliga konstruktionstekniker, men försägar sig och berättar att han *lärt sig* det av sin far (sid 224). Vad har han lärt sig? Jo, en intelligent pla-

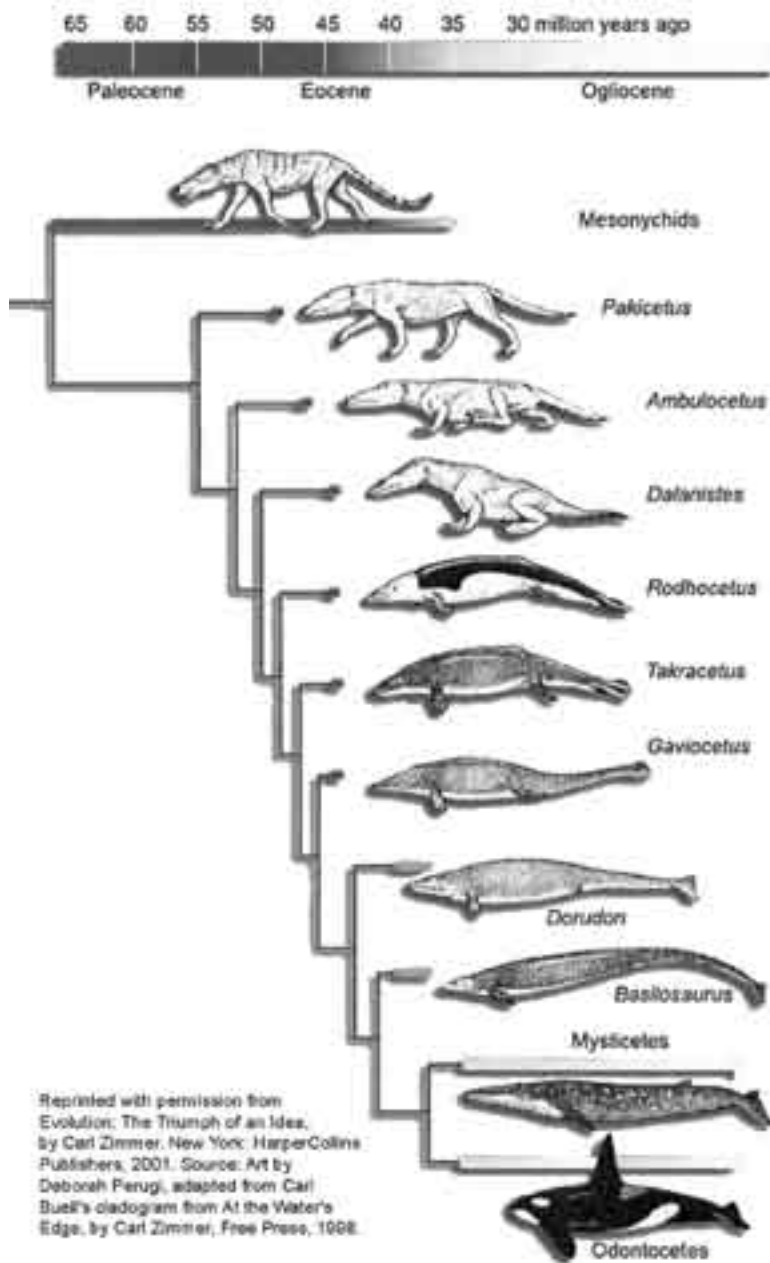
nering bakom pappersvikningen. Med sin rigida naturalistiska skolning ser dock inte Dawkins denna plan. Han talar istället om levande varelsers "svindlande illusion av design" (sid 334).

Bokens i stort sett obefintliga behandling av informationsbegreppet är säkert en följd av denna oförmåga att se planering bakom naturen. Visserligen framhåller Dawkins att "levande saker innehåller enorma mängder information" (sid 405), men hans fortsatta behandling koncentrerar sig på informationens *lagring*, inte dess *innehåll* eller dess *ursprung*. Beskrivningen av de fyra lagringssystemen (DNA, immunsystem, nervsystem och kultur på sid 406ff) är visserligen mycket intressant, men irrelevant för bokens ambition att bevisa evolution. Informationens innehåll beskrivs flyktigt som någon typ av minne över historiska miljöer och äran för dess ursprung ges uteslutande till den slumpmässiga variationen och det naturliga urvalet (sid 405). Livets rika informationsinnehåll är ett jätteargument *mot* evolutionsläran och det borde därför få ett större utrymme i en bok som säger sig bevisa den.

Urval

Dawkins ger det naturliga urvalet ett stort utrymme i sin bok. I ett sammanhang där termodynamikens andra lag behandlas kallar han det för en "osannolikhetspump" (sid 416). För det mesta exemplifierar han dock urvalet med *devolution* som han kallar för *evolution*, till exempel förvildade hundar som *inte* går tillbaka till sitt ursprungstillstånd (sid 71), fåglar som *förlorat* flygförmågan (sid 345) och ögon som *inte längre* används (sid 351). På ett ställe fördjupar han resonemanget med tre ganska icke-kontroversiella mekanismer hos det naturliga urvalet. Den första är att det naturliga urvalet måste göra *trade-offs* vilket innebär att en kropp ofta är ett lappverk av kompromisser (sid 69f). Den andra är att en gen kan ha fler än en funktion (*pleiotropi*), vilket betyder att vissa egenskaper inte har valts av det naturliga urvalet utan de har "åkt snål-

Valarnas tänkta evolution. Utvecklingen visas inte från en art till en annan, utan bara att de hänger ihop släktnässigt. På så sätt har problemet med att inga "mellanformer" har halvt utvecklade organ trollats bort.

skjuts" på andra egenskaper som valts av urvalet (sid 76). Den tredje är *samevolution* vilket betyder att egenskaper hos arter i samexistens (eller i konkurrens) påverkar varandra och därför väljs synkront av det naturliga urvalet (sid 80 och fördjupat på sid 377ff). Allt är en ganska trovärdig beskrivning av ett naturligt urval som kan accepteras även av skapelsetroende, åtminstone efter syndafallet.

Men Dawkins slutsats av de "evolutionära" förändringar som genererats av det naturliga urvalet är allt annat än trovärdig. Han skriver att

"om så mycket evolutionär förändring [hundrasernas bildande] kan åstadkommas under bara några få sekel eller till och med

decennier, tänk då på vad som kan åstadkommas under tio eller hundra millioner år" (sid 37).

På ett annat ställe skriver han (sid 82):

"Håll storleken av dessa evolutionära förändringar [fortfarande gällande hundar] i minnet och extrapolera dem sedan tjugo tusen gånger i förfluten tid. DET BLIR GANSKA ENKELT ATT ACCEPTERA ATT EVOLUTIONEN KAN HA ÅSTADKOMMIT DEN FÖRÄNDRING SOM KRÄVS FÖR ATT FÖRVANDLA EN FISK TILL EN MÄNNISKA" (min betoning).

Slutsatsen är absurd eftersom alla de exempel på evolution han ger innebär en *minskning* av potentialen, och att extrapolera en sådan kan aldrig bli en *ökning* oavsett hur länge man håller på. Det svårbegripliga i sammanhanget är att Dawkins verkar fullt

medveten om att hans evolutions-exempel innebär en genetisk *utarmning*. Han skriver att variationen hos rena hundraser har blivit "nedtrimmad" under många generationer av avel (sid 35) och att genpoolen har "karvats ur genom subtraktion" (sid 37). Trots denna medvetenhet drar han alltså ändå slutsatsen att *tillräcklig lång nedförsbacke blir uppförsbacke!*

Dawkins nämner också det faktum att den genetiska informationen i regel är *förladdad* i arvsmassan och att de evolutionära processerna därför arbetar med *redan befintlig* information. Men han gör det mycket flyktigt och utan att andas om att det är ett jätteproblem för evolutionsläran. I en *footnot*!! på sidan 126 bekänner han att "sexuellt reproducerande populationer vanligtvis har ett färdigt förråd av genetisk variation att välja från". Lättvindigt påstår han dock att detta ursprungligen genererats av tidigare mutationer *utan att någons i boken beskriva hur detta kunnat ske*. Han förblir alltså genom hela boken läsaren skyldig en förklaring på informationens ursprung. Detta är enligt min mening bokens största svaghet.

Märk hur horribelt Dawkins resonerar. Han vet att informationen är förladdad och han vet att det naturliga urvalet innebär en utarmning. Ändå ger han evolutionen äran för den genetiska information som finns i allt liv. Det är fullkomligt obegripligt att denna typ av argumentation kan få så många anhängare och dess språkrör så många beundrare. Vad är det som styr människors sympatier egentligen?

För en skapelsetroende är det ganska självklart att de "evolutionistiska" processerna efter syndafallet innebär nedförsbacke från en från början komplett arvs massa i Guds goda skapelse.

Fossil

Naturligtvis får fossila mellanformer mellan grupper av djur och växter ett stort utrymme i Dawkins bok. Han menar att det är "paradoxalt" (sid 146) att använda avsaknad av mellanformer som argument *mot* evolution, ef-

tersom vi ska vara lyckliga att vi har fossil över huvud taget. Detta är verkligen ett pseudoresonemang eftersom skapelsetroende inte pekar på fåtalet *fossil* utan på fåtalet *mellanformer*. Det fossila materialet uppvisar ett *systematiskt* fel. Ju större olikhet mellan två arter desto fler mellanformer borde hittas, eftersom den antagna utvecklingen hållit på längre här. I verkligheten är det precis tvärtom, något som Dawkins underlåter att informera läsaren om.

Vår författare använder också fossil till att göra evolutionsläran falsifierbar. Han menar att ett enda fossil i "fel" geologiskt lager skulle motbevisa läran, medan i verkligheten "alla" fossil, utan "ett enda" autentiserat undantag uppträder i "rätt" ordning i berget (sid 147). Detta är naturligtvis ännu ett cirkelresonemang. Alla de gånger man faktiskt hittat fossil i fel lager har evolutionister använt sig av en av två möjligheter: att skriva om evolutionsordningen/hastigheten eller att underkänna fyndet. Så "fel" kan det per definition aldrig bli.

Boken redogör för flera tidigare gaps i det fossila materialet som Dawkins nu menar blivit fyllda med funna mellanformer, till exempel *Tiktaalik* mellan fiskar och amfibier (sid 168f), valens utveckling (sid 170f) och i en efterskrift (eftersom fyndet är så nytt) *Darwinius masillae* mellan lemurlika och aplika primater (sid 180). Dawkins diskussion går dock inte på djupet genom att diskutera de *verkliga* problemen med det fossila materialet och de misstag som ofta begås vid tolkningen av det:

- Det tidigare beskrivna *systematiska felet* i fossil-materialet. Hoppet mellan huvudgrupperna är större än variationen inom grupperna och därför borde det finnas fler mellanformer mellan arter ju längre från varandra de ligger. Verkligheten visar det motsatta. *Allting* i naturen borde vara mellanformer. *Hela* biosfären borde vara en lång sekvens (med grenar)

medan den i verkligheten är gruppindelad.

- Utvecklingsträd utgår alla från att likheter (anatomiska eller molekylära) beror på släktskap. Man får dock *olika utvecklingsträd* beroende på vilken likheter man studerar. Dawkins ger själv uttryck för denna brist då han beskriver flodhästens släktskap (sid 170): "Detta är ytterligare ett exempel på den mismatch som ibland kan finnas mellan närhet i kusinskap och grad av fysik likhet." Evolutionsläran har flera räddningsplankor ut ur denna svårighet, bland annat att likheter inte behöver bero på släktskap utan på liknande behov (konvergent evolution, sid 299f) eller på att olika individer eller egenskaper utvecklas med olika hastigheter. Dawkins behandlar dessa evolutionistiska tankebyggnader och skriver att "djur är taktlösa nog att utvecklas med olika hastighet" (sid 141) men inser inte, alternativt nämner inte, hur förödande de är för hans huvudargument. Likhet anses alltså bevisa släktskap, *men inte alltid*. Den kan lika gärna bero på konvergens eller differentierad utvecklingstakt. Det blir en rundgång som ligger som en våt filt över Dawkins fortsatta resonemang om likheter mellan arter.
- Många hypotetiska mellanformer har fått sin status genom att de innehåller organ och egenskaper som man *normalt* inte hittar hos gruppen i fråga, till exempel urfågeln, *Archaeopteryx*, som har tänder i mun, klor på vingarna och lång ödlelik stjärt. De har alltså en *blandning av kompletta* organ medan en god mellanform borde haft *halvt utvecklade*

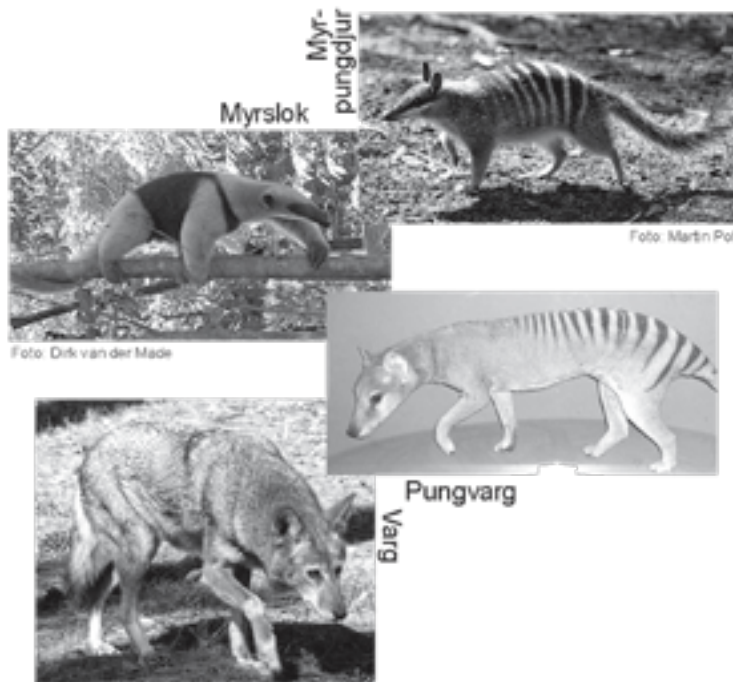

Dawkins kopplar utan bevis ihop de människolika spåren i Laetoli i Tanzania med Lucys apskalle och menar att spåren bekräftar tvåfotsgång hos *Australopithecus afarensis*.

organ. Dawkins "lösning" på detta problem illustreras av bilden på föregående sida (motsvarar en bild på sid 171) som beskriver valarnas tänkta evolution. Han betonar att till skillnad från äldre bilder så visas inte utvecklingen från en art till en annan, utan bara att de hänger ihop släktemässigt. På så sätt blir varje art "slutpunkten" på en tänkt utvecklingslinje och problemet med att inga mellanformer har halvt utvecklade organ har trollats bort.

- Många gånger är mellanformer mycket *fantasifullt framställda*. Man hittar något enstaka ben och resten är en konstnär's verk. Gapet som var mellan evolutionsträdets grenar har istället hamnat mellan fynd och rekonstruktion. Dawkins är medveten om denna risk men för säkerhets skull exemplifierar han den med gamla rekonstruktioner (sid 166f). Han verkar tro att evolutionister idag är mycket mer noggranna med att inte göra hönor av fjädrar.
- Många påstådda mellanformer är *inom* de skapade slagen. De bevisar således inte evolution utan *variation*. Detta gäller inte minst Dawkins behandling av människans "evolution" (sid 183ff).

I Australien finns pungdjursvarianter av vargar, katter, kaniner, mullvadar, näbbmöss, lejon och flygande ekorrar som alla är mycket lika sina moderkaks motsvarigheter på andra kontinenter.

Naturligtvis lider inte alla påstådda mellanformer av alla ovanstående brister. Men alla lider av åtminstone en av dem.

Människans härkomst

Som väntat får Lucy ett visst utrymme i boken (sid 188f). Dawkins hävdar utan motivation dels att hela skelettet kom från en och samma individ och dels att det antyder en upprätt gång (sid 188). Båda dessa påståenden är kontroversiella och en grund för dem hade varit värdefull. Ännu värre blir dock Dawkins påstående att de människolika fotspåren från Laetoli i Tanzania (se bilden på föregående sida från American Museum of Natural History, New York) bekräftar tvåfotsgång hos den arttillhörighet Lucy hade (*Australopithecus afarensis*) (sid 189). Fotspåren är visserligen människolika men kopplingen mellan dem och Lucys apskalle är evolutionistiska gissningar. Då Dawkins skriver att "en upprätt apa vandrade på jorden, på två fötter mycket lika våra fast med en hjärna av chimpansestorlek" (sid 189) undrar man hur man kan avgöra hjärnstorleken av fotspåren. Evolutionistiska glasögon – igen.

Dawkins påpekar gång på gång den myckna dispyt som finns angående namngivningen av människans föregångare. Han frågar (sid 194): "Borde denna förvillning runt namngivningen

skaka vårt förtroende för evolutionär vetenskap?" och svarar "Tvärtom. Det är precis vad vi kan förvänta oss, eftersom dessa varselser alla är evolutionistiska mellanformer." Här har författaren en poäng. Skapelsetroende kan inte använda de klassificeringssvårigheter som finns mellan hominida fossil som argument mot evolutionsläran. Vi ska dock också komma ihåg att de inte heller kan användas som argument mot skapelsetron eftersom många så kallade "mellanformer" är inom de skapade grupperna (till exempel gruppen människa) där flytande övergångar är att förvänta.

Biogeografi

Dawkins ser de olika djur- och växtarternas geografiska spridning på jordens kontinenter som ett tungt evolutionsbevis (och här menar han nog evolution i betydelsen gemensamt ursprung, eller att allt levande är kusiner i författarens egen språkdräkt). Han beskriver att också Charles Darwin betraktade arternas geografiska distribution som ett argument för sin teori, eftersom man både förväntar sig och finner att moderna djur lever på samma kontinenter som sina fossila föregångare (sid 272). Darwin kände dock inte till att kontinenterna har flyttat på sig så det hela visar bara på evolutionsläran plasticitet. Darwin såg artfördelningen på *statiska*

kontinenter som evolutionsbevis medan Dawkins ser artfördelning på *rörliga* kontinenter som evolutionsbevis. Kraven på exakthet hos fynden kan inte vara speciellt höga då de betraktas som geografiska evolutionsbevis oavsett hur geografien ser ut.

Dawkins användning av Australiens fauna (sid 268ff) som evolutionsbevis kräver dock viss eftertanke. Han beskriver att det där finns pungdjursvarianter av vargar, katter, kaniner, mullvadar, näbbmöss, lejon och flygande ekorrar som alla är mycket lika sina moderkaks motsvarigheter på andra kontinenter. Se bilden till vänster för exempel. Dawkins betraktar detta som ett bevis för att de alla utvecklats "från bara några få, eller till och med en enda, tidiga pungdjursarter" (sid 268). Som skapelsetroende kan man inte se den australiska faunan som ett resultat av variation inom ett skapat slag, eftersom olikheterna mellan de olika pungdjuren är alltför stor för att rymmas inom en och samma grundtyp. Jag kan dock se åtminstone tre svagheter i Dawkins resonemang:

- Det finns fossila pungdjur på andra kontinenter än Australien, bland annat i Sydamerika.
- Även om pungdjuren aldrig hade funnits på andra kontinenter än Australien kan det förklaras med den bibliska syndafloden. Pungdjur har en unik förmåga att skydda sina ungar (i pungen) och kan därför migrera längst bort från arkens landningsplats på Ararat.
- Dawkins själv avslöjar en svaghet då han medger att pungdjuren kan härstamma från en eller flera ursprungliga pungdjur i citatet ovan. Om det är fler än ett faller naturligtvis hela resonemanget.

Homologa organ

Med en illusionists skicklighet byter Dawkins betydelsen av ord i sitt försök att visa på evolutionsläran oantastlighet. Han skriver (sid 288): "Människans hand och fladdermusens hand är uppen-

barligen – ingen vettig person kan förneka det – två versioner av samma sak. Den tekniska termen för denna samhet [”sameness”] är ’homologi’. Fladdermusens flygande vinge och vår gripande hand är ’homologa’. Den gemensamma förfaderns hand – och resten av skelettet – drogs isär, eller ihop, del för del i olika riktningar och i olika grad, längst de olika släktlinjerna.” Sant Dawkins, ingen vettig person förnekar likheten, eller till och med ”samheten”, mellan händernas konstruktion. Falskt Dawkins, man behöver inte vara ovettig för att betvivla att orsaken till detta är släktskap. Likheterna kan lika gärna bero på att händerna har samma konstruktör eller skapare. Märk hur ”homologi” betyder två helt olika saker för Dawkins. Först konstruktionsmässiga likheter, sedan gemensamt ursprung. Han får läsaren med sig i första betydelsen (ingen vill väl vara ovettig?) och byter sedan försåtligt meningen av ordet och hoppas att ingen ska märka något.

Något senare i boken blir dock författaren själv medveten om denna brist och skriver (sid 313): ”Om vi vill använda homologi som bevis på evolutionens faktum, kan vi inte använda evolution för att definiera den.” Dawkins lösning på detta dilemma är dock fullständigt uddlöst då han istället definierar homologi som att ”du kan transformera en [fladdermusvinge/människohand] till den andra genom en distorsion av det gummiblad på vilken den är ritad.” Återigen är Dawkins resonemang mycket diffust. Problemet var att kopplingen mellan de två betydelseerna av ”homologi” – likhet och släktskap – inte är definierad på annat sätt än via det som ska bevisas – evolution. Denna *koppling* mellan begreppen blir inte bättre definierad av att Dawkins hittar ett annat sätt att definiera likhet, som ju bara är *ett* av begreppen.

Rudimentära organ

Dawkins använder ett helt kapitel (kap 11) för ett evolutionsbevis som vid ett första påseende kan verka övertygande. Kapitlet

har den suggestiva titeln ”Historia skriven överallt på oss” och han marknadsför det som innehållande många ”exempel på evolution som korrigerar ett initialt ’misstag’... genom en kompenserande eller justering i efterhand, istället för att gå tillbaka till ritbordet som en verklig designer skulle ha gjort” (sid 341). Kapitlet ger många exempel på ”rudimentära” organ som mänsklig gåshud som antas vara en kvarlämning från den tid då vi behövde se stora ut för att skrämja bort rivaler (!) (sid 340), valars ”bakben” som antas vara lämningar från bäcken hos deras gående föregångare (sid 342) och vingar hos fåglar som inte längre kan flyga (sid 344). De flesta exempel utgörs även här av devolution (nedbrytning) – fastän Dawkins fortsätter kalla dem för evolution (uppbyggnad) – och en sådan utarmning är helt kompatibel med naturens tillstånd i en fallen skapelse. Dawkins nämner över huvud taget inte denna möjlighet att föräna rudimentära strukturer med en biblisk skapelsesyn.

Dawkins medger att ett bättre evolutionsbevis (än rudimentära organ) vore egenskaper som används till någonting, men som verkar dåligt designade för detta ändamål (sid 353). Naturligtvis menar han att sådana finns, och anger som exempel ett klassiskt sådant: Ryggradsdjurens näthinna är ”bakvänt” kopplad genom att synnerverna först går framåt (mot ljuset) och sedan bakåt (mot hjärnan) genom blinda fläcken. Dawkins skrader inte orden och kallar detta ”design av en komplett idiot” (sid 354) och ”uppenbar dårskap” (sid 356). Jag upplever dock en oärlighet från författarens sida då han inte med ett ord nämner de svar som kommit från Intelligent design på dessa argument, som till exempel att ingen design kan vara optimal i alla avseenden. (I ögats fall är utrymmet bakom näthinna upptaget av blodkärl helt ogenomträngliga för ljus.) Även en intelligent designer måste göra avvägningar och kompromisser mellan olika fördelar.

Enligt egen utsaga (sid 356) är Dawkins favoritexempel på dålig

design struphuvudnerven (laryngeal nerve). Den tar en omväg hos många ryggradsdjur vilken anses bero på en kontinuerlig utveckling från tidigare stadier där den evolutionära *marginalkostnaden* för att förlänga nerven alltid varit lägre än kostnaden för en hypotetisk mutation som skulle rätta om nerven från grunden (sid 363f). Hos giraffer kan omvägen bli flera meter lång, se bild. Detta är ytterligare ett argument om dålig design, men det är upphottat med att man säger sig kunna förstå den evolutionistiska bakgrunden. Det saknas dock inte förslag på intelligenta orsaker till varför struphuvudnerven gör den ”omväg” som den gör, även om ingen ännu vet med säkerhet. Kanske dess rutt tillåter den att backas upp av (eller utgöra backup för) de omgivande nerverna? Kanske dess placering i närheten av stora kroppspulsådern gör att den kan regleras av blodflödet i denna?

Struphuvudnerven (laryngeal nerve) vet ingen med säkerhet varför den är så som den kan verka onödigt lång hos många ryggradsdjur, speciellt hos giraffen. Dawkins menar att det skulle vara dålig design av en Designer att göra så. Samtidigt som han gör en lättvindig anpassning med en evolutionistisk ”just so-story”.

Molekylära jämförelser

Dawkins bok innehåller en del matnyttig information om hur teknikerna för molekylära jämförelser mellan olika arter fungerar (sid 316ff). Slutsatserna från dessa jämförelser blir i huvudsak två:

- Vi får samma evolutionära familjeträd från molekylära data som från anatomiska likheter (sid 315). Man behöver dock inte gå längre än till boken själv för att förstå svagheten i denna slutsats. Dawkins beskriver hur de molekylära likheterna visat att människa och chimpans är "mycket mer närstående än någon tidigare insett" (sid 317). Dessa tidigare insikter var baserade på anatomiska likheter och de nya molekylära rönen har alltså motsagt dessa, tvärtom författarens påstådda samvariation.
- Vi får samma eller liknande evolutionära familjeträd oavsett vilken molekylär likhet vi studerar. Med Dawkins ord (sid 325): "bevisen från jämförelser mellan gener löper samman, snabbt och otvetydigt, mot ett enda mäktigt livets träd". Det är mycket svårt att avgöra hur färgad denna slutsats är av evolutionistiskt förutfattade meningar, inte minst eftersom de resultat som pekar på motsatsen sällan trumpetas ut med samma iver. Dawkins använder själv en smula försiktighet då han skriver att "summeringen [av genetiska avstånd] inte är helt perfekt" (sid 321), "varje gen ger ungefär samma familjeträd" (sid 322) och "alla fem proteiner 'röstade' för ungefär samma... träd" (sid 324) (kursiveringarna mina).

Författaren definierar pseudogener som gener som tidigare gjorde något nyttigt men som idag har blivit sidsteppade och därför aldrig transkriberas eller translateras av det genetiska maskineriet (sid 332).

Han menar att pseudogener är besvärande för skapelsetroende eftersom de

"sträcker till och med deras [kreationisternas] kreativitet till bristningsgränsen för att kunna ge ett övertygande skäl till varför en intelligent designer skulle skapa en pseudogen – en gen som gör absolut ingenting... – om han inte medvetet försökte lura oss" (sid 332). Boken utelämnar dock de två väsentligaste komponenterna i debatten mellan skapelse och evolution avseende gener utan funktion:

Syndafallets inflytande.

Skapelsemodellen tillåter funktionslösa gener efter den degenerering som syndafallet introducerat.

Funktionslösheten är sällan ett faktum utan ett evolutionistsikt antagande. Dawkins nämner att människan har 95% värdelösa gener (sid 333). Kanske känner han inte till, men troligare är att han väljer att inte nämna, att man idag ständigt hittar nya funktioner för det man tidigare trodde var genetiskt skräp. Projektet ENCODE talar snarare om det omvända förhållandet, 95% av den mänskliga arvsmassan verkar ha funktion.

Gudomlig styrning

Mot slutet av boken närmar sig Dawkins existentiella tankegångar runt ursprungsfrågan. Han kan inte förstå hur den kamp för överlevnad som finns i naturen, och som exemplifieras med träd som växer över varandra i höjd (sid 378ff) och kapprusningen mellan jägare och jagad (sid 380ff), kan komma från en planerande intelligens. Med spelad uppgivenhet utbrister han (sid 384): "I himlens namn, vems sida står designern på?" Han avslöjar att "den hypotetiska planerare som jag [han] skulle kunna tänka mig [sig] är en speciell typ av ekonom, en välståndsekonom som beräknar en optimal strategi för en hel population eller ett helt ekosystem" (sid 390). Dawkins blottar här en komplett kapitulation under evolutionismens gudlösa tillvaro. Han kan bara inte förstå hur den gud skulle vara funtad som skapat den värld vi ser omkring oss. Ånyo fat-

tas en insikt över att den värld vi har omkring oss inte är den värld som dess Skapare avsåg från början. Den har drabbats av en total katastrof som Bibeln kallar för synd och död.

Sammanfattning

I min sammanfattande bedömning av Dawkins bok "The greatest show on earth" skulle jag vilja skilja mellan det lokala innehållet och det globala. På lokal nivå är boken mycket bra. Varje beskrivning av ett fenomen är tydligt och lätt att förstå. Kanske är det denna egenskap hos författaren som gjort hans böcker så väl spridda? Man kan genom dem lära sig en hel del om vetenskapliga fynd och biologers arbetssätt.

Däremot är det globala innehållet en röra av fynd och tolkningar, antaganden och slutsatser samt bevis och indicier. Dawkins är inte ens tydlig med vad han menar med "evolution" vilket är en avgrundsdjup brist hos en bok vars syfte är att bevisa den. Författaren exemplifierar *evolution* i stort sett uteslutande med *de-evolution* och extrapolerar nedförsbacke till uppförsbacke. Han gör inte skillnad mellan att *formulera* en plan och att *exekvera* den eller mellan *ursprunget* av information och dess *lagring*. Han blandar ihop avsaknaden av *fossil* med avsaknaden av *fossila mellanformer* och han använder ordet "homolog" ömsom för *likhet* och ömsom för *släktskap*. I sin kritik av det konkurrerande scenariot (skapelsetro) utelämnar han monumentalt viktiga delar som syndafallets degenerativa inverkan samt de kompromisser som alla intelligent designade lösningar måste innehålla.

Jag avslutar med Rom 1:21-22:

"Fastän de kände till Gud, prisdade de honom inte som Gud eller tackade honom, utan förblindades av sina falska föreställningar, så att mörkret sänkte sig över deras oförståndiga hjärtan. De påstod att de var visa, men de blev dårar."

Anders Gärdeborn har studerat fysik vid KTH och har en civilingenjörsexamen. Han är IT-konsult.

A W Tozer – Skaparens verk

STIG HÄLLZON

Redaktör på Hemmets Vän i 38 år, 18 år som chef-redaktör.

A.W.Tozer (1897-1963) var en amerikansk pastor, författare, redaktör och självlärd teolog. Han har skrivit flera tänkvärda böcker. Några av dem finns översatta till svenska. Han är mycket känd för det budskap han framförde och som många värdesatte.

Tozer skriver i anslutning till Ps. 19:3 "Himlarna vittnar om Guds härlighet, himlavalvet förkunnar hans händers verk".

När jag läser min Bibel är jag mycket imponerad av det sätt, på vilket gudfruktiga män från gamla tider i sina skrifter uppenbarade en intensiv kärlek till all naturens skönhet runt omkring dem. De såg naturen som ett verk av en allsmäktig och härlig Skapare!

Gamla Testamentet är en underbar skildring om skapelsen. Den börjar med Moses. När du kommit förbi de levitiska ordningsreglerna finner du honom sväva högt i hans starka medvetande om Guds närvaro i hela skapelsen.

Gå till Jobs bok. I dess avslutande del kommer du att bli förvånad över storslagenheten i orden som beskriver världen omkring oss. Gå sen till Psaltaren, där David bokstavligen dansar med en hänförd glädje då han ser på undren i Guds värld. Gå till Jesaja, där bildspråket varken är överkligt eller ytligt utan är en presentation av undren i skapelsen.

I vår generation är det sällan vi kommer i en situation, där vi kan känna naturens impulser förmedlade till oss. Vi har sällan tid att lyfta våra ögon för att se på Guds himmel – utom då vi undrar om vi ska ta på oss våra stövlar!

Käre himmelske Fader, du har skapat en vacker värld. Fortsätt att uppenbara din kraft och närvaro genom din majestätiska skapelse för dessa som tvivlar på att du finns.

Här finns mer att läsa om A W Tozer:

<http://www.awtozerclassics.com/page/page/4891818.htm>

Skapelse mitt i Dalarna!

19-25 juli

Hela familjen kan följa med – priserna är mycket humana! Lär dig allt om skapelse och evolution och få samtidigt även djupare andlig uppbyggnad!

Vi studerar vår värld under flera pass varje dag, mest med hjälp av naturvetenskap och Bibeln på ett enkelt sätt, men vi går även in på även många andra frågor:

– Har vi kommit från aporna? – Var syndafloden verklig? – Hur gammal är jorden? – Vad lär man sig i skolan? – Varför tappar ungdomar tron på Gud? – Hur kan ungdomar börja tro på Gud? – Hur kunde Hitler göra som han gjorde? Och – många, många fler frågor!

Under flera dagar gör vi även exkursioner och gräver fram riktiga fossil. På vägen besöker vi badplatser och en del sevärdheter. För den som vill fördjupa sig i något område om ursprungsfrågorna finns "experthjälp". (Meddela gärna i förväg om det är något speciellt du vill specialstudera.)

Du som jobbar i någon kyrka: Be din församling ge dig en veckas kvalificerad fortbildning i Dalarna i sommar!

Lärare: Mats Molén och Tomas Widholm

Ansvarig för den andliga uppbyggnaden: Trunnagårdens personal, främst genom Bengt-Åke Svahn.

Tid: 19 juli (på kvällen) till 25 juli (lunch).

Priser, helpension:

Kursdeltagare vuxen 2100 kr.
Barn < 6 år fritt
Barn 6-12 år 1000 kr
Studera 1800 kr
Familj med 2 vuxna och 1-4 barn paketpris på 4500 kr.
500 kr/barn fr o m barn nr 5

Anmälan till Trunnagården,
Skrivarvägen 1, 794 33 Orsa,
tel 0250-41444.
Mail. Orsa@trunnagarden.nu

Anmälan senast 3 veckor före kurs.
Anmälningsavgift 200 kr, avräknas från kursavgiften, som erläggs vid ankomst. Vid avanmälan efter anmälningsstidens utgång återbetalas inte anmälningsavgiften.

Hemsidor:

www.trunnagarden.nu
www.genesis.nu
www.matsmolen.se
www.skapelsetro.se

En samarbetskurs mellan Trunnagården och föreningen Genesis

"Ardi" - din förfader?

MATS MOLÉN

I Acts & Facts nov -09 finns en bra artikel om Ardi. Numret kan laddas hem som en pdf-fil från deras hemsida www.icr.org

Mats Molén är ämneslärare i bl a biologi och har två fil kand (Umeå universitet) och en M Sc (York universitty) i naturvetenskapliga ämnen.

Undersöker man vad man egentligen hittat, så rör det sig om en varelse som är mer "aplik" än "Lucy" ("Lucy" ser ut som en hane av en variant av nu levande dvärgschimpanser – se t ex boken "Vårt ursprung?" av undertecknad). Varelsen hade dock lite stabilare fötter än schimpanser,

vilket gjort att man tror att den gick upprätt. Men, vanliga apor har också stabilare fötter än schimpanser – och de går verkligen inte upprätt. "Ardi" är dessutom så olik schimpanser och människor att man med den måste föreslå en ny evolutionsserie till människan, från något som *inte* liknar en schimpans. Det blir en ny vändning på evolutionshistorien det.

De delar man hittat av "Ardi" låg utspridda över ett område som sträcker sig över ca 1,5 km. Delarna ser ut som från apor och själva evolutionen till människa är något man tolkar in. De delar man inte hittat har man tolkat som att de såg ut som en mellanform. De bilder man visar upp av "Ardi" är alltså till stor del långtgående spekulationer och tolkningar. I de elva artik-

lar i Science där man skrivit om "Ardi" används ordet "troligen" ca 78 gånger och ord som betyder ungefär "föreslår/kan tolkas" används ca 117 gånger (förutom en mängd andra liknande ord).

Ja – det är vetenskapen kring

"Ardi" det! En stor apa.

Innan forskare hittar mer kompletta fynd från varelsen kan vi inte säga exakt vad det var. Det kanske var en stor variant av något slags apa som lever idag eller kanske en utdöd apa.

Mer info: <http://www.icr.org/article/4991/> (sid 8-9) och http://rilsources.org/wiki/Ardipithecus_%28Ardi%29_%C3%A4n_en_g%C3%A5ng/sv

Originalartiklarna i Science: <http://www.sciencemag.org/ardipithecus/>

Rapport att fyndet av Ardi valdes till årets viktigaste vetenskapliga händelse i Science: <http://www.sr.se/sida/artikel.aspx?programid=406&artikel=3316386>

Sommarjobb på museet i Umeå?

Vi finansierar hela eller del av din resa, mat och husrum.

Vi behöver hjälp med följande:

1. Du skall hålla museet öppet tis-sön 12-16 (eventuellt kan du hoppa över någon helg, men då måste vi veta att vi får en vikarie) samt hålla ordning på lokalerna. Du får gärna göra mycket mer, men det är inget tvång. Det gäller främst juli månad, men kan även gälla slutet av juni och början av augusti.
2. Du som vill hjälpa till praktiskt - vi behöver all slags praktisk (även svårare saker, som elektricitet), konstnärlig, byråkratisk, pedagogisk och konstnärlig hjälp. Meddela vad du vill/kan göra, så ser vi till att det finns jobb! (Det finns en del jobb under Praktik på www.dinosaurier.nu).
3. Webmaster på hemsidan samt en som gör vår säljsida, OS-Commerce, klar.
4. Plus en massa annat!

Ta helst kontakt genom hemsidan www.dinosaurier.nu och meddela vad du kan/vill göra!

Den Förhistoriska Världen, Umeå 090/138368

Skapelse-häftet för mass-spridning!

MATS MOLÉN

Nyligen har två små häften för mass-spridning producerats, av medarbetare till föreningen Genesis. Dessa är:

Slump eller intelligent design? tillkom efter en debatt i en kyrka – för eller emot Darwin. Denna skrift är skriven med ett enkelt språk (författaren är journalist) och tar upp mängder av fantastiska skapelser i naturen. Det är DNA, bin, bakteriemotorer, flyttfåglar, ålar och många andra varelser och funktioner. Slutsatsen, som illustreras mycket väl med en diskussion mellan den berömda kristne forskaren Isaac Newton och en av Newtons vänner som var ateist, är att det måste finnas en intelligent skapare bakom världen! Denna lilla bok passar bra som en första liten tankeställare - finns det en skapare eller inte?

I begynnelsen ... ger en sammanfattning av många av de vanligaste argumenten för skapelse och evolution. Författaren, som även är föreningen Genesis´ talesman och ansvarig utgivare för tidningen Genesis, är väl införsett i de flesta ämnen. Utgångspunkten för häftet är Bibeln och olika bibel-

Slump eller intelligent design?

av Johnny Bergman
(30 sidor, stor stil)

ord. I häftet får man följa med, genom Bibeln, från skapelsen, till syndafallet, syndafloden och vidare till frälsningen. Sedan visar författaren hur väl världen stämmer med bibelns texter. De som inte tror på Bi-

beln får sina egna kommentarer i slutet av varje avsnitt, både när det gäller jordens historia och andliga saker som frälsningen och livet efter detta. En text på baksidan av häftet visar hur viktigt det är att Bibeln inte är en tomma luften och varför vi bör arbeta med skapelsefrågor: "Bibeln är ingen lärobok i naturvetenskap ..." Däremot förmedlas ... (andliga) kunskaper i ett fysiskt sammanhang i tid och rum, och

I begynnelsen ...

av Anders Gärdeborn
(32 sidor, liten stil, 4-färg)

därför kan inte Bibelns andliga lärdomar frikopplas från det vi känner (till) om världen från historia och naturvetenskaper." Häftet är avsett att delas ut gratis i evangelisations-sammanhang.

Båda häftena kan beställas genom Genesis hemsida, www.genesis.nu. Förutom dessa två häften för mass-spridning har vi även specialnumret av Genesis som återigen tryckts upp i 3000 exemplar (sammanlagt alltså tryckt i 12 000 exemplar!), delvis uppdaterad och lite mer inriktad till människor som inte har en tro på Gud (se separat information på sid 3).

Böcker av Vesa Annala och Anders Gärdeborn

Köp böcker från Genesis genom att förhandsbetala till Genesis, Pg. 295588-8 (eller köp via webshopen)

Anga tydligt beställningen. Glöm inte namn och adress!
Info: Bertil Hoffman 0220-40506,
bertil.hoffman@crossnet.se

På webshopen finns också ett rikt utbud av engelskspråkig litteratur!

Bok av Anders Gärdeborn, ny upplaga
Intelligent Skapelsestro, inkl frakt 220 kr

Böcker av Vesa Annala
Skapelsestro, Intelligent design: två alternativ till
Utvecklingsläran 195 kr
Ateism, Förnuftet på villovägar 160 kr

Enhetsporto per beställning – 25 kr
Samma villkor som vid köp från webshopen:
www.genesis.nu

Kortnytt

GUNNEL MOLÉN

VÄLBEVARADE MJUKDELAR I SALAMANDERFOSSIL

I Spanien har forskarna hittat välbevarad muskelvävnad i en fossil salamander. Enligt forskarna som undersökt vävnaden har denna knappast förändrats från sitt ursprungliga skick. Vävnaden innehåller många fina, mikroskopiskt små detaljer och runda blodkärl fyllda med blod. Tidigare liknande fynd har gjorts inuti ben eller inneslutna i bärnsten, medan den nyfunna muskelvävnaden låg tätt intill ryggraden hos salamandern.

Enligt evolutionsteorin och den geologiska tidsskalan är den fossila salamandern daterad till 18 miljoner år. Under senare tid har flera uppmärksammade fynd gjorts av fossil som innehåller blodceller och protein med ännu högre dateringar, som 60 - 80 miljoner år. Man har även hittat fossil benmärg i grodor, som daterats till 10 miljoner år. För att nämna några exempel. Med tanke på hur snabbt dessa ämnen normalt bryts ned, är de höga dateringarna lite svåra att ta till sig.

Salamander –
Notophthalmus viridescens.
(Foto: Patrick
Coin/Wikipedia)

Källor:

<http://rspb.royalsocietypublishing.org/content/early/2009/10/09/rspb.2009.1378.full.pdf+html>
<http://www.physorg.com/news176660912.html>
<http://creation.com/muscle-and-blood-in-fossil>

Läs mer om blodkärl och proteiner i "flera miljoner år gamla" fossil i Genesis specialnummer (nr 1-06)

SPANNMÅL MÄNNISKOMAT TIDIGARE ÄN MAN TROTT

av Paul Annala

Hittills har arkeologer och evolutionister ansett att människan började äta spannmål för 10 000 - 20 000 år sedan. Spannmål måste nämligen tillredas, och för tillredning krävs både verktyg och energi, och utifrån ett evolutionistiskt perspektiv har man därför antagit att människosläktet inte var kapabel till detta förrän väldigt sent i sin utveckling.

Men nu har fynd från Mocambique visat att människan började äta spannmål för kanske redan 100 000 år sedan. Man har hittat stenåldersverktyg med rester från främst durra, ett gräs som än idag är en basvara på många håll i Afrika. Man hittade även rester från ett antal andra ätbara växter, bl.a. duvärtor. Verktygen har uppenbarligen använts för att tillreda maten.

Ur ett skapelseperspektiv blir man inte förvånad. Människan har ända från början haft förmågan att bruka jorden. Att de vetenskapliga fynden – alldeles oavsett vad man tror om åldersdateringarna – pekar i samma riktning är vad man kan vänta sig.

Källor:

Science 2009 vol 326 sid 1680 - 1683.
<http://www.physorg.com/news180282295.html>
<http://www.sr.se/sida/artikel.aspx?programid=406&artikel=3330174>

Att man tagit tillvara ett vilt gräs som föda för 100 000 år sedan är "en riktig tankebytta" säger Ingrid Bergenstråle, arkeolog på Lunds universitet till svenska vetenskapsradion. Om slutsatserna från fynden i Mocambique stämmer bör kanske spannmål även läggas till dagens stenålderskost. (Durra från Red Canyon i Nevada, USA. Foto: Stan Shebs/Wikipedia.)

HOMO ERECTUS FÖTTER LIKA VÅRA

En serie fotavtryck i Kenya, som tros komma från *Homo erectus*, visar att både fötter och gång var lika som hos nutida människor. Enligt evolutionsteorin och den geologiska tidsskalan har fotavtrycken, som avsatts i nu förstened lera, daterats till 1,5 miljoner år. De är inbäddade i lager av vulkanisk aska i närheten av Turkansjön, där man tidigare gjort flera uppmärksammade fynd av *Homo erectus*.

Fotavtrycken har gjorts i två olika lager, det ena fem meter djupare ned än det andra. Flera

olika fotavtryck har hittats i båda lagren, såväl hela spårserier som enskilda avtryck. Man har även hittat fotavtryck från olika slags djur, av såväl fåglar som däggdjur. För evolutionsforskarna representerar mellanrummet mellan de olika lagren tjugo tusen år. Men lagren kan ha avsatts direkt efter varandra vid samma katastroftillfälle, där vulkanisk aska snabbt begravnade de avtryck som just gjorts i leran. För någon form av naturkatastrof bör ha inträffat, som fick till följd att fotavtryck, som annars så lätt försvinner, alls kunnat bevarats. Lagren med vulkanisk aska vid sjön talar också sitt tydliga språk.

Vid publiceringen av fynden i Kenya poängteras att det är de äldsta fotavtrycken av moderna människor som kommit i dagen. Samtidigt som det framhålls att de ännu äldre avtryck som hittades på 1970-talet i Laetoli, Tanzania tillhörde en äldre människosläkting med en mer aplik gång. Men här håller inte alla forskare med. Antropologen Russell Tuttle från University of Chicago har deltagit i flera undersökningar av dessa äldre fotavtryck sedan de först upptäcktes. Han noterar att samma grundliga undersökning som gjorts av de nyupptäckta avtrycken i Kenya inte varit möjlig att genomföra på Laetoli-fotspåren. På grund av söndervittring och förstörelse av andra naturliga orsaker, sedan de kommit i dagen, är det för sent att undersöka dem med den nya digitalteknik som nu börjat tas i bruk.

Vid den senaste undersökningen av Laetoli-fotspåren gjorde Tuttle följande uttalande

“Om vi inte visste att fotspåren var så gamla, så skulle vi lätt dra slutsatsen att de gjordes av någon från vårt eget släkte, Homo.”

Tuttle har även gjort en noggran studie av fotavtrycken hos ett barfotafolk bland Perus indianer och funnit dessa anmärkningsvärt lika avtrycken från Laetoli. (Lubenow 2004 Bones of Contention sid 330-335.)

Även många andra forskare anser att de är anmärkningsvärt lika dem från nutida människor. Det var också vad Mary själv skrev om dem då hon först upptäckte dem. (National Geographic april 1979.) Men då spåren daterades till 3,6 miljoner år övervägde hon knappast möjligheten. Hon trodde dock att de gjorts av en direkt anfader till människan, och inte av någon form av Australopithecus, vilka Mary Leakey ansåg representera evolutionära “dead ends”. Förutom att hon bedömer fotens form som “exakt densamma som vår”, menar hon att avtrycken visar att de gjorts av en upprättgående varelse som gått med lätta steg, precis som vanliga människor. Det är samma bedömning som nu gjorts av de nyupptäckta fotavtrycken i Kenya.

Källor:

Science 2009 vol 323 sid 1197 - 1201.

<http://www.physorg.com/news154880690.html>

<http://www.newscientist.com/article/dn16673-fossil-footprints-reveal-our-modern-walk-in-the-making.html>

<http://creation.com/new-footprints-from-ileret-kenya-supposed-to-be-from-human-evolutionary-ancestor>

Läs mer om fotavtrycken i Laetoli i Genesis nr 2 2006

DINOSAURIER MED BOHÅLOR

Bohålor som troligen grävts av dinosaurier har nyligen hittats i Australien. En liknande bohåla har tidigare hittats i Montana. (Se Genesis nr 4 2007.) Även i Kina har man gjort fynd av möjliga bohålor, men här är forskarna mer osäkra.

De nyupptäckta fynden i Australien består av tre, till hälften spiralformade, gångar som mynnar ut i en lite större bohåla. Några dinosaurie-fossil har inte hittats i dessa, men väl några fotspår i närheten. Forskarna beräknar att ett djur på ca 10 - 20 kg skulle rymmas i gångarna och hålorna. Såväl strukturen, som storleken liknar gången från Montana. Även den avslutades i en lite större kammare, som även innehöll fossil efter tre dinosaurier, en fullvuxen och två yngre. Dessa har sorterats in i den redan kända dinosaurie-familjen Hypsilophodon-

ter med artnamnet *Oryctodromeus cubicularis*. Nu föreslår forskarna att även bohålan i Australien gjorts av en till dessa, besläktad dinosaurie.

Hur pass vanligt det var bland dinosaurier att de grävde bohålor är svårt att veta, då hitintills så få indikationer hittats på att så varit fallet. Kanske var det vanligt bland vissa arter, eller grävde kanske några dinosaurier ner sig då fara hotade? Att liknande bohålor hittats på, från varandra så stora geografiska avstånd, pekar ändå mot ett levnadsmönster som kanske delades av flera.

Källor:

<http://www.physorg.com/news166471265.html>

http://news.bbc.co.uk/earth/hi/earth_news/newsid_8144000/8144199.stm

<http://www.newscientist.com/article/dn11419-dinosaur-digger-found-in-its-own-burrow.html>

NÖTKNÄCKANDE DINOSAURIE

Forskarna tror därför att den kan ha levt på nötter, hårda frukter och liknande föda. Hypotesen om den fiberrika kosten förstärks ytterligare av att man med fossilen hittat en stor mängd gastroliter (stenar i magen som hjälper djur att bearbeta svårsmält föda). Forskarna har tidigare funderat över papegojdinosauriernas robusta käkar och att gastroliter ofta hittats tillsammans med deras fossil. Kanske att man med det nya

I närheten av Turkansjön i norra Kenya har flera uppmärksammade fynd av Homo erectus gjorts. På grund av detta tror forskarna att även de nyupptäckta fotavtrycken har gjorts av erectus. Berggrunden kring sjön är till största delen vulkanisk. Central Iland, som ligger mitt i sjön, består av en vulkan som fortfarande är aktiv. (Foto: AdamPG / Wikipedia.)

En Oryctodromeus, som illustratören tänker sig den då den smyger ut ur sin håla. (Ill FunkMonk/Wikipedia.)

Elefantens ben ser nog så stela ut, men är betydligt flexibla än man tro. (Foto: Wikipedia.)

fyndet nu kommit sanningen på spåren.

Enligt de evolutionsforskare som tror att fåglar utvecklats från dinosaurier är den dinosauriegrupp, dit Psittacosaurus klassificeras, inte släkt med fåglarna. För att få det att passa in i det naturliga urvalet föreslår man att nötknäckandet var någonting som först utvecklats hos några dinosaurier för att så småningom dö ut och så småningom utvecklas på nytt hos exempelvis papegojor.

För den skapelsetroende är tanken att vissa dinosaurier levde av nötter inte så märklig. I den tidiga skapelsen, rik på allehanda växtlighet bör det funnits gott om nötter för djur och fåglar av olika slag. För människor med för den delen. Att en liknande käke designats för så olika skapelser som fåglar och dinosaurier är inte heller svårt att tänka sig. Tanken på en dinosaurie som skulle levta på nötter ökar bara mångfalden ytterligare hos de många slags dinosaurier vi redan känner till.

Den nötknäckande dinosaurien, med artnamnet gobiensis, har likt många andra Psittacosaurus och andra dinosauriefossil hittats i Inre Mongoliet.

Källor:

- <http://rspb.royalsocietypublishing.org/content/early/2009/06/12/rspb.2009.0691.abstract?sid=1d384d93-2d5e-4cc5-aa8a-63c7e324e2d4>
- <http://news.nationalgeographic.com/news/2009/06/090616-new-dinosaur-parrot-nuts.html>

Idag finns flöjter i en mängd olika varianter, och likheten med Jubals pipa kanske inte längre är så stor. Men glädjen i musiken är förmodligen densamma, då som nu. (Foto:Wikipedia.)

FLEXIBLA ELEFANTBEN

Elefantens kolossliknande ben är inte alls så stela som man kan tro, och som de ofta beskrivits som i olika sammanhang. Det visar en brittisk forskningsstudie som undersökt elefanter rörlighet, med hjälp av samma 3D-teknik som används i Hollywoodfilmer. Enligt denna är de ungefär lika flexibla som hästens.

Studien får forskarna att fundera över forntidens dinosaurier, varav somliga också hade stora, kolossliknande ben. Kanske var även dessa tämligen rörliga djur, när allt kommer omkring? Men helt säkert lär vi aldrig få veta.

Källa:

<http://jeb.biologists.org/cgi/content/full/211/17/i>

ÄLDSTA FLÖJTERNA

Forntidens européer var musikaliska och skickliga flöjtblåsare. Det visar några fynd från Jurabergen i sydvästra Tyskland. Nyligen hittades här några flöjter, som sägs vara bland världens äldsta musikinstrument. Lagren där de hittats är, enligt evolutionsteorin och den geologiska tidsskalan, daterade till ca 35 000 år. De representerar den tidpunkt då de första representanterna av Homo sapiens (Cro-magnon) kom till Europa.

Den bäst bevarade flöjten hittades i olika delar men visade sig vara nästan komplett då de olika delarna sammanfogades. Flöjten är drygt 20 cm lång med en diameter på 8 mm, har fem fingerhål och V-formade skårar i ena änden. De sistnämnda utgjorde förmodligen munstycket. En rekonstruktion av en mindre flöjt från samma fyndplats, visar att dessa forntidens flöjter gick utmärkt att spela på och lät lika de flöjter som tillverkas idag.

Den mindre flöjten var gjord av svanben, den större av strålbenedet från en gåsgam. Den sistnämnda är en rovfågel som inte längre finns kvar i Tyskland. Den lever dock kvar längre söderut i Europa, Nordafrika och Mellanöstern. På samma fyndplats som benflöjterna har arkeologerna även hittat flöjter i elfenben, en kvinnofigur i elfenben och andra fynd. Tillsammans visar fynden att de människor som i forntiden befolkade Jurabergen var såväl musikaliskt sinnade som skickliga hantverkare.

Benflöjter har tidigare hittats i Frankrike och Australien, vilka daterats till runt 19 000 och 30 000 år. Likt flöjterna i Europa tror forskarna att dessa tillverkats av *Homo sapiens*. En flöjt med en ännu äldre datering, på 43 000 år, kommer från en grotta i Slovenien, som kopplas samman med neanderthalmänniskan. Alla forskare är dock inte överens om att detta verkligen rör sig om en flöjt, utan bara var en ihålig benbit med bitmärken av björnar. De nya, tyska fynden sätter nu även detta fynd i ett nytt perspektiv.

I Första Mosebokens fjärde kapitel står det omtalat om Jubal, som blev en stamfader för dem som hanterar harpa och pipa. Ur det perspektivet är det inte särskilt märkligt att såväl neandertalare som andra forntida folkslag, tillverkade flöjter. Jubal levde redan före floden, neandertalarna och Cro-magnon efteråt. De tillhörde de stammar som spreds ut över jorden efter Babels torn.

Källor:

- Nature 2009 vol 460 sid 737-740.
- http://www.sciencenews.org/view/generic/id/44941/title/Stone_Age_flutes_found_in_Germany
- http://en.wikipedia.org/wiki/Divje_Babe_flute

155 kr: Betala din prenumeration

Ta ett inbetalningskort eller betala via internet. Kontrollera NAMN OCH ADRESS. Betala 155 kr till Genesis på pg 295588-8. (Studenter o pensionärer 115 kr)

Hur vet du att du betalt din prenumeration?

Längst upp på din adress på sista sidan står tre tecken - en bokstav - en siffra - en siffra eller en bokstav. Första tecknet (bokstav) visar om du är Prenumerant (P), Medlem (M), Skola (S) mm. Andra tecknet (siffra) visar det år för vilket prenumerationen är betald, t ex 9 = 2009, 0 = 2010. Står det 9 skall du alltså betala för att prenumerera för 2010. Tredje tecknet (siffra eller bokstav) visar om du är medlem och i så fall vilket år du betalade medlemsavgiften senast. N står för ej medlem. Har du prenumerationsfrågor kan du ringa Pär Andersson 0247-40609 på kvällstid.

Prenumeration till utlandet

Tilllägg för porto:
Utanför Norden = 130 kr. Pgnr: 295588-8 (Sverige)

Prenumeration och beställningar till Finland

Postgirot i Finland ger oss inte din adress och dina meddelanden från postgiroinbetalningskortet, t ex vad du beställt. Endast ditt namn och hur mycket du betalt till oss får vi veta.

Därför måste du samtidigt med din inbetalning på postgirot skicka ett brev till Genesis, c/o Pär Andersson, Sunknäsv. 26, 79340 Insjön, Sverige.
Eller e-mail: prenumeration@genesis.nu

Meddela:

1. Namn och adress
2. Vad du beställt
3. Summan och datum för inbetalningen.

Danmark, Finland och Norge: Postgiro och pris

Inga besvär med växlingsavgifter o dyl, enkelt att prenumerera! Prenumerationsavgiften i respektive lands valuta:

Danmark: 190 kr (140 kr för studerande). Internetbank - IBAN: SE1 89500009960260295588. BIC: NDEASESS.

Finland: 21 euro (17 euro för studerande). Finskt postgiro: 800011-70845334

Norge: 190 kr (140 kr för studerande). Norskt postgiro: 7877.08.1 8744

OBS!!! Vid beställning av böcker, gamla nummer av Genesis el dyl över postgiro i Danmark, Finland eller Norge: Räkna ut det ungefärliga priset i svenska kronor och lägg till 3 euro/30 kronor. Vi får nämligen betala en hög avgift (60 kr) per överföring när vi får pengarna till svenskt postgiro!

Adressändringar

görs till tel 0247-40609
Pär Andersson, Sunknäsv 26, 793 40 INSJÖN
prenumeration@genesis.nu

130 kr: Medlemskap i föreningen

Vill man ytterligare stödja verksamheten kan man, förutom att bara prenumerera, bli medlem i Föreningen Genesis. Medlemsavgiften är 130 kr per år (studerande: 65 kr). Begär föreningens stadgar!

30 kr/st: Köp fler nummer av Genesis

Lägg till porto + exp.avg:

- 1 tidning = 25 kr. (Betala in 30+25=55kr)
- 2 tidningar = 15 kr. (Betala 30+15+30+15=90kr)
- 3 tidningar = 15 kr (Blir dyrare än att köpa 4 st)
- 4 eller fler = portofritt. (Betala 120 kr för 4 st, 150 för 5, etc)

Betala in på vårt pg 29 55 88-8 (till Genesis) och ange din beställning på talongen.

Det mesta av arbetet på tidningen sköts ideellt. När du gör en efterbeställning av äldre nummer av Genesis räknar man att det kan ta några veckor. Vi försöker se till att ingen skall behöva vänta längre än 4 veckor. **Undrar du över din beställning? Ring eller maila Bertil Hoffman 0220-40508, bertil.hoffman@crossnet.se**

1988:	nr 1	2000:	nr 2-4
1989:	nr 1	2001:	nr 1-4
1991:	nr 1,3,4	2002:	nr 1-4
1992:	nr 2	2003:	nr 1-4
1993:	nr 3,4	2004:	nr 1-4
1994:	nr 1-4	2005:	nr 1-4
1995:	nr 2-4	2006:	nr 1-4
1996:	nr 1-4	2007:	nr 1-4
1997:	nr 1-4	2008:	nr 1-4
1998:	nr 2-4	2009:	nr 1-3
1999:	nr 1-4		

Annonspriser

- 1/1 sida = 2200 kr
- 1/2 sida = 1100 kr
- 1/4 sida = 650 kr
- 1/8 sida = 350 kr
- 1/16 sida = 250 kr
- 1/32 sida = 200 kr
- mini = 150 kr

Om du sätter in en annons i Genesis kommer den inte bara att vara aktuell just för tillfället utan under flera års tid! Ring till vår redaktör i Hallsberg och beställ plats! Erik Österlund, tel 0582/16575. Adress: Bäckaskog 663, 69492 Hallsberg. E-mail: redaktion@genesis.nu

Extrapris!!

Beställ extra ex av nr 4-09, inkl porto

- 1 ex - 35 kr
- 2 ex - 55 kr
- 3 ex - 80 kr
- 4 ex - 90 kr
- 5 ex - 100kr
- 9 ex - 130kr

Sätt in aktuell summa på pg 295588-8. Mottagare Genesis. Ange vad det är du beställer. Glöm inte namn och adress!

Stoppdatum för artiklar

Stoppdatum för artiklar i GENESIS:

- Nr 1 2010, 1 februari
- Nr 2 2010, 1 maj
- Nr 3 2010, 1 september
- Nr 4 2010, 1 november

Målsättning för utgivningstider för Genesis

- Nr 1 - före mars månads utgång
- Nr 2 - före juli månads utgång
- Nr 3 - före oktober månads utgång
- Nr 4 - före december månads utgång

Webbplats:

www.genesis.nu

Avsändare:
GENESIS,
Sunknäs v. 26
79340 INSJÖN

Men, evolutionen är väl bevisad?

Anders Gärdeborn ger i detta häfte en sammanfattning av den kristna skapelsetron. Häftet är avsett för massspridning och personlig evangelisation.

Se recension på sid 27 i denna tidning.

Pris: 12:- /st , 20 st - 160 :- , 40 st - 240 :- , 60 st - 300 :-

Beställ genom webshopen på www.genesis.nu

Boka en expert

- Föredrag
- Seminarier
- Undervisning

Flera av medlemmarna i föreningen Genesis kan i mån av tid hålla föredrag om ursprungsfrågor i olika grupper, på skolor, universitet, kyrkor och olika offentliga platser. Alla föredragshållare anknyter till frågor som rör Bibeln och dess trovärdighet.

Följande personer finns till förfogande

Namn	Ämne	Telefon
Vesa Annala vesa.annala@telia.com	Naturvetenskap, teologi	070-5765319
Anders Gärdeborn gardeborn@telia.com	Naturvetenskap Biblisk skapelsetro och Intelligent Design	021-22181
Lennart Ohlsson	Allmänt om naturvetenskap	090-178833
Göran Schmidt schmidt.gbg@hotmail.com	Evolution, Skapelse, Intelligent Des.	031-403089 0739-060127
Krister Renard krister.renard@comhem.se	Tro och vetande	018/254294
Mats Molén mats.dino@gmail.com Bokningar med Mats Molén: 19-25/7 Orsa skapelsekurs..	Naturvetenskap/biologi/geologi	090-138466

Utan ansvar

S kulle människan inte vara en direkt Guds skapelse, utan bara ett led i en utvecklingsprocess, som ingen egentligen vet vad, hur, när eller varför om, då vore det omotiverat att tala om hennes moraliska ansvar. Men människan är inget oskäligt djur. Vi är den Allsmäktiges verk, skapade till hans avbild och som sådana moraliskt ansvariga får våra handlingar. Detta är grunden till Bibelns lära om synd och frälsning.

– W.A. Criswell, amerikansk baptistpastor i "Jag tror på hela bibeln", Den Kristna Bokringen

Social problematik

S kapad till Guds avbild – inte bara till ett högre däggdjur. Evolutionsläran ser människan som en tillfällig bi-produkt av en ändamålslös natur. Man menar att människan har uppstått av en tillfällighet och försvinner av en tillfällighet. Denna felaktiga människosyn ingår i västerländskt utbildningsväsen och grundlägger mycket av vår sociala problematik.

– Baptistpastor Erik Nilsson i "Riv Babels torn!", Westerbergs förlag